EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 6.9.2023
COM(2023) 512 final

2023/0311 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om indførelse af EU-handicapkortet og EU-parkeringskortet for personer med handicap

(EØS-relevant tekst)

{SEC(2023) 305 final} - {SWD(2023) 289 final} - {SWD(2023) 290 final} -
{SWD(2023) 291 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Den Europæiske Union (EU) bygger på værdierne respekt for den menneskelige værdighed, frihed og respekt for menneskerettighederne og har forpligtet sig til at bekæmpe forskelsbehandling, herunder på grund af handicap, som fastsat i traktaten om Den Europæiske Union, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og chartret om grundlæggende rettigheder (chartret).

EU-borgernes ret til at færdes og opholde sig frit i Den Europæiske Union er en af EU's mest værdsatte bedrifter og udgør en vigtig drivkraft for vores økonomi.

EU og alle dets medlemsstater er part i FN's konvention om rettigheder for personer med handicap (FN's handicapkonvention). Formålet med FN's handicapkonvention er at fremme, beskytte og sikre fuld og lige udøvelse af alle menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder for personer med handicap samt at fremme respekten for deres naturlige værdighed. FN's handicapkonvention indeholder forpligtelser for deltagerstaterne til at anerkende retten til fri bevægelighed for personer med handicap på lige fod med andre. Deltagerstaterne anmodes også om at træffe effektive foranstaltninger til at sikre personlig mobilitet med størst mulig uafhængighed for personer med handicap, bl.a. ved at lette deres personlige mobilitet på den måde og på det tidspunkt, de ønsker, og til en overkommelig pris.

Den europæiske søjle for sociale rettigheder, som blev proklameret af Europa-Parlamentet, Rådet og Europa-Kommissionen i Göteborg den 17. november 2017[1], fastsætter, at alle uanset eventuelt handicap har ret til ligebehandling og lige muligheder for så vidt angår adgang til varer og tjenester, der er tilgængelige for offentligheden (princip 3). Desuden anerkendes det i den europæiske søjle for sociale rettigheder, at personer med handicap har ret til tjenester, der sætter dem i stand til at deltage i samfundslivet (princip 17). Der henvises i handlingsplanen for den europæiske søjle for sociale rettigheder til betydelige hindringer, som personer med handicap stadig står over for, og som behandles yderligere i strategien for rettigheder for personer med handicap 2021-2030.

Personer med handicap, hvis handicapstatus er blevet vurderet og anerkendt af de kompetente myndigheder i en medlemsstat, indrømmes ofte særlige betingelser eller positiv særbehandling i forbindelse med deres adgang til en række tjenester, aktiviteter og faciliteter, herunder når disse ikke udbydes mod betaling i den pågældende medlemsstat, og uanset om de leveres af offentlige myndigheder eller private aktører på i henhold til nationale eller lokale regler/retlige forpligtelser, og som ofte leveres på frivillig basis (navnlig af private aktører).

Der tilbydes eller leveres normalt særlige betingelser eller positiv særbehandling i forbindelse med offentlig og privat transport, parkeringspladser, kulturelle arrangementer (f.eks. museer), fritids- og sportscentre eller dermed forbundne tjenester, forlystelsesparker og turisme. Der kan være tale om gratis adgang, lavere takster, lavere gebyrer eller kørselsafgifter til betalingsveje/-broer/-tunneler, prioriteret adgang, personlig assistance, støtte (f.eks. adgang til braille, audioguider), tilvejebringelse af hjælpemidler, udvidet parkering eller reserverede (parkerings-)pladser[2]. Med hensyn til personbefordring kan personlige assistenter eller andre personer, der ledsager eller assisterer personer med handicap, rejse gratis eller, hvis det er

[1] Interinstitutionel proklamation om den europæiske søjle for sociale rettigheder (EUT C 428 af 13.12.2017, s. 10).

[2] Se yderligere eksempler i bilag 6.4 "Mapping of services providing preferential conditions in the EU" (kortlægning af tjenesteydelser, der giver gunstige vilkår i EU), konsekvensanalyse, SWD(2023) 289.

praktisk muligt, sidde ved siden af personen med handicap eller personen med nedsat mobilitet[3]. Der tilbydes også positiv særbehandling og særlige betingelser i forbindelse med adgang til aktiviteter eller faciliteter, der ikke udbydes mod betaling.

Personer med anerkendt handicapstatus i deres bopælsmedlemsstat, som rejser til en anden medlemsstat, kan imidlertid støde på vanskeligheder med at benytte sig af de særlige betingelser eller den positive særbehandling, der tilbydes eller ydes i den medlemsstat, de besøger, ofte på grund af manglende anerkendelse af deres handicapkort eller -attest udstedt i deres bopælsmedlemsstat.

Sammen med de fysiske og andre hindringer for deres adgang til både offentlige og private rum er høje rejseudgifter en vigtig faktor, der afholder mange personer med handicap fra at rejse[4], fordi de også har særlige behov, der gør deres rejseudgifter højere end for personer uden handicap[5]. Eurostats undersøgelse vedrørende personer, der ikke deltager i turisme, bekræfter for den brede befolkning, at økonomiske årsager er et centralt argument for ikke at rejse, og undersøgelsen fastslår, at 44,83 % af den samlede befolkning ikke deltog i turisme i 2019 "af økonomiske årsager"[6]. Personer med handicap har højere fattigdomsrisiko end personer uden handicap. På EU-plan var ca. 21,1 % af personer med handicap på 16 år og derover i risiko for fattigdom i 2021 sammenlignet med 14,9 % af personer uden handicap. Andelen for alle personer på 16 år og derover var 16,4 %.

At skulle håndtere retsusikkerhed og eventuelle yderligere omkostninger kan forringe de muligheder, personer med handicap har for at udøve deres ret til fri bevægelighed fuldt ud og effektivt.

For mange personer med handicap er privat bilkørsel desuden den bedste eller eneste mulighed for at komme rundt på egen hånd. Muligheden for at parkere så tæt på deres destination som muligt og tilgængeligheden af reserverede eller udvidede parkeringsfaciliteter for personer med handicap er afgørende for at støtte deres autonomi og letter deres udøvelse af retten til fri bevægelighed. EU-parkeringskortet for personer med handicap blev indført ved hjælp af Rådets henstilling om indførelse af en/et standardiseret, fælles model/format for EU i 1998[7] og er et af de mest synlige og vigtigste resultater af EU's handicappolitik. Det anvendes i vid udstrækning af samtlige medlemsstater. Ikke desto mindre står kortindehaverne imidlertid over for vanskeligheder, når de anvender det standardiserede EU-parkeringskort for personer med handicap, såsom uvished om, hvilke rettigheder kortet giver dem, og den begrænsede anerkendelse af kortet, når de rejser til andre medlemsstater, samt bøder, der

---

3 Se eksempelvis artikel 23, stk. 1, litra a) og b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/782 af 29. april 2021 om jernbanepassagerers rettigheder og forpligtelser (EUT L 172 af 17.5.2021, s. 1).

4 Resultater fra den endelige rapport baseret på en undersøgelse rettet mod civilsamfundsorganisationer på EU-plan; Shaw and Coles, "Disability, holiday making and the tourism industry in the UK: a preliminary survey", 25(3) Tourism Management (2004) 397-403; Eugénia Lima Devile and Andreia Antunes Moura (2021), Travel by People With Physical Disabilities: Constraints and Influences in the Decision-Making Process.

5 McKercher and Darcy (2018), Re-conceptualizing barriers to travel by people with disabilities, Tourism Management Perspectives, 59-66.

6 Eurostat database, tour_dem_npsex. Findes på: https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/tour_dem_npsex/default/table?lang=en . 2019 var det seneste år, disse oplysninger forelå.

7 Rådets henstilling af 4. juni 1998 om parkeringskort for mennesker med handicap (98/376/EF) (EFT L 167 af 12.6.1998), som tilpasset ved Rådets henstilling af 3. marts 2008 som følge af Republikken Bulgariens, Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Rumæniens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse (EUT L 63/43 af 7.3.2008).

pålægges, selv ved fremvisning af EU-parkeringskortet, eller når det er anbragt synligt. Derudover hæmmer nationale forskelle i formatet og udformningen samt gennemførelsen af EU-parkeringskortet for personer med handicap anvendelsen heraf, skaber større (juridisk) usikkerhed og giver anledning til forfalskningsrisici eller svigagtige handlinger samt håndhævelsesproblemer[8].

Dette initiativ fastlægger derfor rammerne, reglerne og de fælles betingelser, herunder en fælles standardiseret model, for et EU-handicapkort som bevis for anerkendt handicapstatus og for EU-parkeringskortet for personer med handicap som bevis for deres anerkendte ret til parkeringsbetingelser og -faciliteter, der er forbeholdt personer med handicap ("parkeringsrettigheder"). Formålet med initiativet er at støtte adgangen på lige vilkår og betingelser i samtlige medlemsstater for indehavere af EU-handicapkortet eller EU-parkeringskortet for personer med handicap til særlige betingelser eller positiv særbehandling for så vidt angår tjenester, aktiviteter og faciliteter, herunder når de ikke tilbydes mod betaling, og henholdsvis parkeringsbetingelser og -faciliteter.

Gensidig anerkendelse af EU-handicapkortet og EU-parkeringskortet for personer med handicap bør fremme og sikre, at personer med handicap, når de rejser til eller besøger en anden medlemsstat, kan udøve deres ret til at modtage og nyde godt af særlige betingelser og/eller positiv særbehandling, som tilbydes af private aktører eller offentlige myndigheder, med henblik på at få adgang til tjenester, aktiviteter og faciliteter, herunder når de ikke ydes mod betaling, samt adgang til parkeringsbetingelser og -faciliteter, der er forbeholdt personer med handicap, uden forskelsbehandling på grundlag af nationalitet eller bopæl, på samme vilkår og betingelser som dem, der tilbydes på grundlag af nationale attester, handicapkort eller andre formelle dokumenter til anerkendelse af deres handicapstatus, udstedt af de kompetente myndigheder i værtslandet.

Fastsættelsen af regler og fælles betingelser for både EU-handicapkortet og EU-parkeringskortet for personer med handicap vil bidrage til at sikre en mere effektiv og inklusiv deltagelse og inklusion i samfundet af personer med handicap.

Forslaget om at indføre et europæisk handicapkort er et af flagskibsinitiativerne i strategien for rettigheder for personer med handicap 2021-2030[9]:

"Kommissionen vil foreslå, at der inden udgangen af 2023 indføres et europæisk handicapkort, som skal anerkendes i samtlige medlemsstater. Dette vil bygge videre på erfaringerne fra det pilotprojekt om et EU-handicapkort, der p.t. kører i otte lande, og på erfaringerne med det europæiske parkeringskort for personer med handicap."

Hensigten om at fremsætte forslag om et EU-handicapkort blev også udtrykt i meddelelsen om "Konference om Europas fremtid — Fra vision til konkret handling"[10], som kommissionsformand Ursula von der Leyen også henviste til i forbindelse med sin tale om Unionens tilstand i 2022[11]. Initiativet er en del af Kommissionens arbejdsprogram for 2023 — En beslutsom og forenet Union[12].

---

8 Yderligere oplysninger findes i bilag 6.3 "Implementation analysis of the EU Parking Card for persons with disabilities" (analyse af gennemførelsen af EU-parkeringskortet for personer med handicap) i konsekvensanalysen (SWD(2023) 289).

9 COM(2021) 101 final.

10 COM(2022) 404 final, 17.6.2022, Bilaget, punkt 5 ,Værdier og rettigheder, retsstatsprincippet og sikkerhed.

11 Unionens tilstand 2022, hensigtserklæring, 14. september 2022.

12 COM(2022) 548 final, 18.10.2022, Bilag 1, punkt 43, under overskriften "Nyt skub i europæisk demokrati".

Europa-Parlamentet opfordrede til at indføre kortet i tre beslutninger. I sin beslutning af 18. juni 2020 om den europæiske handicapstrategi efter 2020[13] anmodede det Kommissionen om at udvide det eksisterende pilotprojekt om EU-handicapkortet og sikre, at EU-parkeringskortet for personer med handicap overholdes fuldt ud i samtlige medlemsstater. Europa-Parlamentet glædede sig over planen om at fremlægge et initiativ om et EU-handicapkort, der skal anerkendes i samtlige medlemsstater, med henblik på at opskalere pilotprojekterne for EU-handicapkortet og EU-modellen for parkeringskort for personer med handicap i sin beslutning af 7. oktober 2021 om beskyttelse af personer med handicap gennem andragender[14]. Parlamentet opfordrede i sin beslutning af 13. december 2022 om vejen til lige rettigheder for personer med handicap[15] til et juridisk bindende og ambitiøst initiativ, der dækker en række forskellige områder ud over kultur, fritid og sport.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog også en sonderende udtalelse[16] til støtte for EU-handicapkortet, hvori det med hensyn til EU-parkeringskortet anerkendes, at det er vigtigt at ajourføre lovgivningen om harmonisering af kortets egenskaber, udstedelsesprocedurer og funktion.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Dette initiativ bygger på to eksisterende instrumenter.

For så vidt angår EU-handicapkortet bygger forslaget på det tilknyttede **pilotprojekt**, men udvider dets anvendelsesområde til samtlige medlemsstater og dækker en bredere vifte af forskellige politikområder, ikke kun tjenester, men også aktiviteter og faciliteter, herunder når de ikke tilbydes mod betaling. Pilotprojektet blev gennemført på frivillig basis i otte medlemsstater (Belgien, Cypern, Estland, Finland, Italien, Malta, Rumænien og Slovenien) i 2016-2018 og fortsatte også efter projektets afslutning. Der blev i pilotprojektet fastlagt et fælles format for kortet, der på frivillig basis skulle sikre gensidig anerkendelse mellem de otte deltagende medlemsstater af den handicapstatus (som fastlagt i overensstemmelse med deres respektive nationale kriterier, regler, fremgangsmåder og procedurer), som giver adgang til fordele og tjenester inden for kultur, fritid, sport og i nogle lande transport[17] ved rejse til et af de deltagende lande. Nationale tjenesteydere i disse sektorer kunne frivilligt tilslutte sig kortordningen. Pakken af ydelser i hver medlemsstat afhang af antallet og typen af deltagende tjenesteydere. Efter at have tilsluttet sig kortordningen var tjenesteyderne forpligtet til at levere de samme ydelser til kortindehavere fra andre deltagende medlemsstater som til statsborgere med handicap i deres egen medlemsstat. Medlemsstaterne skulle føre et register over de tjenester, der er omfattet af systemet, og ajourføre det regelmæssigt.

EU-pilotprojektet viste klart fordelene for personer med handicap med hensyn til at kunne benytte sig af tjenester inden for kultur, fritid, sport og i nogle tilfælde transport, og støtte til deres grænseoverskridende bevægelighed i EU i en kort periode. Desuden bekræftede undersøgelsen fra 2021, hvori man vurderede gennemførelsen af pilotprojektet om EU-handicapkortet og de dermed forbundne fordele[18], kortets EU-merværdi, og det konkluderedes, at der er potentiale for en mere omfattende indsats.

---

13 https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2020-0156_DA.html

14 https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2021-0414_DA.pdf

15 https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2022-0435_DA.html

16 SOC/765 af 27.4.2024.

17 Privat transport (CY, FI og MT) eller offentlig transport (FI og SI).

18 https://op.europa.eu/da/publication-detail/-/publication/4adbe538-0a02-11ec-b5d3-01aa75ed71a1/language-da

Sammenlignet med pilotprojektet (som opregnede de fire omfattede sektorer og inkluderede (nationalt) udarbejdede lister over "deltagende udbydere" i en offentlig database) er det ræsonnement og den logik, der ligger til grund for dette lovgivningsforslag, anderledes. Ved at fastsætte bestemmelser om gensidig anerkendelse af EU-handicapkortet i samtlige medlemsstater har dette lovgivningsforslag til formål at give kortindehavere, der rejser til eller besøger en anden medlemsstat, adgang på lige vilkår og betingelser til eksisterende særlige betingelser eller positiv særbehandling i forbindelse med en lang række tjenester, aktiviteter og faciliteter, herunder når de ikke tilbydes mod betaling. Denne tilgang bør i væsentlig grad reducere den administrative byrde for medlemsstaterne i pilotprojektet med hensyn til behovet for at vedligeholde og ajourføre databaser over de tjenesteudbydere, der accepterer EU-handicapkortet.

For så vidt angår EU-parkeringskortet for personer med handicap vil initiativet erstatte det system, der blev indført ved Rådets henstilling 98/376/EF[19], som omfattede en frivillig EU-model for parkeringskort for personer med handicap, og som lettede anerkendelsen af parkeringskortet på tværs af medlemsstaterne. Specifikke nationale tilføjelser til eller afvigelser fra den anbefalede model har ført til udbredelse af forskellige kort[20], hvilket hindrer deres anerkendelse på tværs af grænserne samt adgangen for personer med handicap til særlige parkeringsbetingelser og -faciliteter, der er forbeholdt personer med handicap, som er i besiddelse af et "lokalt" parkeringskort. Desuden er Rådets henstilling ikke blevet ajourført for at afspejle udviklingen inden for teknologi og digitalisering eller for at hjælpe medlemsstater, der oplever problemer med svig og forfalskning af kortene, med at løse disse problemer.

Forslaget indeholder fælles regler og betingelser for udstedelsen af EU-parkeringskortet for personer med handicap og en fælles model for kortet, som skal anvendes af samtlige medlemsstater, og som erstatter alle de mange eksisterende nationale parkeringskort.

Med henblik på at garantere ligebehandling af EU's borgere har Kommissionen til hensigt at foreslå en separat retsakt, der udvider dette forslags anvendelsesområde til at omfatte statsborgere fra tredjelande, der lovligt opholder sig eller bor på en medlemsstats område, og som i henhold til EU-retten har ret til at rejse til andre medlemsstater.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Dette initiativ har til formål at gøre det lettere for personer med handicap, når de rejser til eller besøger en anden medlemsstat, at drage fordel af særlige betingelser og/eller positiv særbehandling, som er tilgængelige, når de benytter tjenester, aktiviteter og faciliteter, herunder når de ikke tilbydes mod betaling, på samme vilkår som fastboende personer med handicap, og dermed lette deres udøvelse af retten til fri bevægelighed inden for EU.

For så vidt angår tjenester, der normalt leveres mod betaling i det indre marked, supplerer dette forslag direktiv 2006/123 om tjenesteydelser i det indre marked[21]. Det supplerer desuden

---

19 Rådets henstilling af 4. juni 1998 om parkeringskort for mennesker med handicap (98/376/EF) (EFT L 167 af 12.6.1998), som tilpasset ved Rådets henstilling 2008/205/EF som følge af Republikken Bulgariens, Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Rumæniens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse (EUT L 63/43 af 7.3.2008).

20 Yderligere oplysninger findes i bilag 6.3 "Implementation analysis of the EU Parking Card for persons with disabilities" (analyse af gennemførelsen af EU-parkeringskortet for personer med handicap) i konsekvensanalysen (SWD(2023) 289).

21 EUT L 376/36 af 27.12.2006.

det europæiske tilgængelighedsdirektiv (direktiv (EU) 2019/882)[22] og direktivet om webtilgængelighed (direktiv (EU) 2016/2102)[23], som har til formål at fjerne og forebygge hindringer som følge af divergerende tilgængelighedskrav i medlemsstaterne.

Forslaget supplerer og kan lette anvendelsen af EU's lovgivning om passagerrettigheder, der blev vedtaget mellem 2004 og 2021 i forbindelse med fire transportformer: luftfart, tog, skib og bus[24]. Denne lovgivning sikrer passagerer med handicap og nedsat mobilitet retten til ikkeforskelsbehandling i forbindelse med adgang til transport, og til gratis assistance og om nødvendigt tilpasning af transporttjenesterne til deres særlige behov, så de kan benytte de fire transportformer på lige fod med alle andre borgere.

Initiativet er også i overensstemmelse med det nyligt vedtagne direktiv (EU) 2022/362[25], som giver medlemsstaterne mulighed for at indføre reducerede vejafgifter og brugsafgifter for betalingsveje/-broer/-tunneler samt undtagelser fra forpligtelsen til at betale sådanne vejafgifter eller brugsafgifter for køretøjer, der anvendes eller ejes af personer med handicap, for så vidt angår veje, der er underlagt vejafgifter.

Forslaget vil ligeledes bidrage til at støtte en mere effektiv og inklusiv deltagelse i samfundet for personer med handicap som fastsat i FN's handicapkonvention og bidrage til gennemførelsen af FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling, idet bæredygtighedsmål 8 tilskynder til politikker, der fremmer bæredygtig turisme og lokal kultur. Bæredygtighedsmål 10 har til formål at mindske uligheder, og bæredygtighedsmål 11 har til formål at give alle adgang til sikre, økonomisk overkommelige, tilgængelige og bæredygtige transportsystemer.

Desuden udgør forslaget endnu en byggesten til en bredere europæisk digital certificeringsinfrastruktur, som bygger på erfaringerne med EU's digitale covidcertifikat, og vil være forbundet med den europæiske digitale ID-tegnebog efter vedtagelsen af den foreslåede reviderede forordning.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Dette forslag har mange indbyrdes forbundne målsætninger inden for flere politikområder såsom tjenesteydelser, transport og retten til fri bevægelighed. Derfor er anvendelsen af forskellige retsgrundlag det mest passende og hensigtsmæssige til at dække initiativets forskellige målsætninger.

Artikel 53, stk. 1, og artikel 62 i TEUF (vedrørende tjenester, der normalt ydes mod betaling i det indre marked) er relevante, da forslaget vil give kortindehaverne ret til gunstige betingelser/positiv særbehandling, når de benytter tjenester, på lige fod med personer med handicap i den besøgte medlemsstat.

---

22 Direktiv (EU) 2019/882 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester (EUT L 151/70 af 7.6.2019).

23 Direktiv (EU) 2016/2102 om tilgængeligheden af offentlige organers websteder og mobilapplikationer.

24 Forordning (EF) nr. 1107/2006 om handicappede og bevægelseshæmmede personers rettigheder, når de rejser med fly (EUT L 204 af 26.7.2006); forordning (EU) nr. 1177/2010 om passagerers rettigheder ved sørejser og rejser på indre vandveje og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004; forordning (EU) nr. 181/2011 om buspassagerers rettigheder og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004, forordning (EU) 2021/782 om jernbanepassagerers rettigheder og forpligtelser (omarbejdning). []

25 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/362 af 24. februar 2022 om ændring af direktiv 1999/62/EF, 1999/37/EF og (EU) 2019/520, for så vidt angår afgifter på køretøjer for benyttelse af visse infrastrukturer (EUT L 69/1 af 4.3.2022).

Med hensyn til særlige betingelser og positiv særbehandling i forbindelse med adgang til tjenester på transportområdet, herunder parkeringsfaciliteter, udgør artikel 91 i TEUF det nødvendige retsgrundlag. Desuden er denne artikel også relevant, eftersom den gjorde det muligt at vedtage Rådets henstilling i 1998[26], hvorved den eksisterende frivillige EU-ordning for parkeringskort blev indført, som vil blive erstattet af det nuværende initiativ.

For at dække disse særlige betingelser eller positiv særbehandling i forbindelse med adgang til aktiviteter og faciliteter, der ikke falder ind under de kategorier af "tjenester", der er omfattet af de andre ovennævnte retsgrundlag, navnlig de aktiviteter og faciliteter, der ikke tilbydes mod betaling, giver artikel 21, stk. 2, i TEUF som et supplerende retsgrundlag Den Europæiske Union mulighed for at handle og vedtage bestemmelser for at lette EU-borgeres ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område. Derudover er familiemedlemmer til en unionsborger, uanset deres nationalitet, som udøver deres ret til fri bevægelighed i henhold til EU-reglerne, sidestillet med EU-borgere.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Dette forslag overholder fuldt ud nærhedsprincippet. De forskellige indbyrdes forbundne mål for dette forslag kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne alene, men kan på grund af initiativets omfang og virkninger bedre nås på EU-plan. Det er derfor nødvendigt at træffe foranstaltninger på EU-plan.

De konstaterede problemer har en grænseoverskridende dimension, som medlemsstaterne ikke kan løse hver for sig. Behovet for en EU-indsats er direkte forbundet med rejser på tværs af grænserne og dermed forbundne udfordringer for personer med handicap i EU, og derfor er det nødvendigt at sikre en koordineret tilgang blandt medlemsstaterne for at lette disse personers adgang til særlige betingelser eller positiv særbehandling på samme vilkår og betingelser som indehaverne af et handicapkort eller en attest udstedt i det besøgte land.

Hvis der ikke handles på EU-plan, vil det sandsynligvis føre til, at medlemsstaterne indfører forskellige systemer, hvilket vil føre til fortsatte vanskeligheder med at anerkende handicapkort og -attester samt EU-parkeringskortet på tværs af grænserne. Hvis EU ikke griber ind, vil de nuværende forskelle i de nationale handicapkort og -attester sandsynligvis også øges, og forskelsbehandlingen af personer med handicap i medlemsstaterne vil forblive eller stige yderligere med negative konsekvenser for deres adgang til særlige betingelser eller positiv særbehandling i forbindelse med tjenester, aktiviteter og faciliteter, herunder når de ikke tilbydes mod betaling, hvilket kan have en negativ indvirkning på udøvelsen af deres ret til fri bevægelighed.

Initiativet har ikke til formål at harmonisere berettigelseskriterier, betingelser eller vurderingsprocedurer for at opnå handicapstatus i en medlemsstat, idet denne kompetence fortsat ligger hos medlemsstaterne. Dette forslag berører således ikke medlemsstaternes beføjelser til at fastsætte betingelser og procedurer for vurdering af handicapstatus med henblik på udstedelse af et EU-handicapkort og til at anerkende retten til parkeringsbetingelser og -faciliteter, der er forbeholdt personer med handicap, og til at udstede en attest, et handicap- eller parkeringskort til personer med handicap eller ethvert andet formelt dokument, hvad enten det er på lokalt, regionalt eller nationalt plan.

---

[26] Rådets henstilling af 4. juni 1998 om parkeringskort for mennesker med handicap (98/376/EF) (EFT L 167 af 12.6.1998), som tilpasset ved Rådets henstilling 2008/205/EF som følge af Republikken Bulgariens, Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Rumæniens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse (EUT L 63/43 af 7.3.2008).

Desuden griber forslaget ikke ind i de nationale beføjelser til at afgøre, hvorvidt der skal indrømmes særlige fordele eller gunstige betingelser, såsom gratis adgang, lavere takster eller positiv særbehandling til personer med handicap og, hvor det er relevant, de personer, der ledsager eller assisterer dem. Forslaget pålægger heller ikke private aktører eller offentlige myndigheder forpligtelser med hensyn til deres beslutning om at indrømme gunstige betingelser. Det sikrer kun, at såfremt sådanne særlige betingelser eller positiv særbehandling indrømmes, bør disse være tilgængelige på lige vilkår og betingelser for alle personer med handicap, som er indehavere af et EU-handicapkort eller et EU-parkeringskort for personer med handicap, og at oplysningerne i denne henseende stilles til rådighed i tilgængelige formater under anvendelse af de relevante tilgængelighedskrav for tjenester, der er fastsat i bilag I til direktiv 2019/882.

- **Proportionalitetsprincippet**

Med hensyn til proportionalitetsprincippet går forslagets form og indhold ikke videre, end hvad der er nødvendigt og forholdsmæssigt for at nå dets forskellige, indbyrdes forbundne mål.

Der er fastsat generelle, fælles regler og et/en fælles standardiseret format/model for begge kort. Under hensyntagen til nationale forskelle, forhold og praksis overlades det imidlertid til medlemsstaterne at vurdere handicapstatus, fastlægge de nødvendige procedurer for udstedelse af kortene og fastsætte de særlige betingelser eller positiv særbehandling for personer med handicap i forbindelse med adgang til tjenester, aktiviteter og faciliteter, herunder når de ikke tilbydes mod betaling, medmindre andet er fastsat i EU-retten.

- **Valg af retsakt**

I overensstemmelse med de identificerede retsgrundlag, navnlig artikel 53, stk. 1, og artikel 62, sammenholdt med artikel 91 i TEUF og artikel 21, stk. 2, i TEUF, anses et direktiv for at være det passende, forholdsmæssige og effektive instrument til at opfylde initiativets forskellige indbyrdes forbundne mål.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSENTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Høringer af interessenter**

En tværtjenstlig styringsgruppe vedrørende EU-handicapkort blev nedsat i juli 2022 og var aktivt involveret i udarbejdelsen af initiativet, herunder konsekvensanalysen.

I overensstemmelse med retningslinjerne for bedre regulering blev en bred vifte af internationale, europæiske og nationale interessenter hørt, nemlig i) dem, der har interesse i sagen (f.eks. nationale offentlige myndigheder, tjenesteudbydere og NGO'er), ii) potentielle målgrupper for EU-handicapkortet eller EU-parkeringskortet for personer med handicap (f.eks. personer med handicap, personlige assistenter) og iii) eksperter (f.eks. forskere, konsulentfirmaer, rådgivere og internationale organisationer).

Høringen af interessenter omfattede: a) en offentlig høring, b) strategiske og c) målrettede interviews, d) målrettede onlineundersøgelser, e) tre onlineworkshopper, f) seks fokusgrupper med tjenesteudbydere fra udvalgte medlemsstater og g) seks casestudier. Interessenter kunne også fremsætte bemærkninger til Kommissionens h) indkaldelse af feedback[27].

[27] Yderligere oplysninger: den sammenfattende rapport fra høringen af interessenter, bilag 2 til konsekvensanalyserapporten, SWD (2023) 289.

Størstedelen af høringsaktiviteterne blev anordnet af en ekstern kontrahent som led i en undersøgelse til støtte for udarbejdelsen af konsekvensanalysen. Kommissionen hørte også medlemsstaternes myndigheder og civilsamfundsorganisationer, der repræsenterer personer med handicap, og som er medlemmer af handicapplatformen. Drøftelserne på platformens møder og i dens specifikke undergruppe om EU-handicapkortet var afgørende for at få feedback med henblik på at finjustere forslaget.

- **Konsekvensanalyse**

Forslaget til Kommissionens initiativ, der fastsætter rammerne, reglerne og betingelserne for udstedelse og anvendelse af EU-handicapkortet og EU-parkeringskortet for personer med handicap, ledsages af en konsekvensanalyserapport[28], hvoraf et udkast blev forelagt Udvalget for Forskriftskontrol den 21. juni 2023. Udvalget for Forskriftskontrol afgav en positiv udtalelse med forbehold den 19. juli 2023. Konsekvensanalyserapporten blev revideret i overensstemmelse med udvalgets konklusioner og anbefalinger. De mere detaljerede tekniske bemærkninger fra Udvalget for Forskriftskontrol blev også behandlet.

Udformningen af løsninger og beslutningen om at se bort fra visse muligheder er i høj grad baseret på erfaringerne fra pilotprojektet for EU-handicapkort og erfaringerne med Rådets henstilling 98/376/EF af 4. juni 1998 om parkeringskort for mennesker med handicap samt feedback fra interessenter og medlemsstaterne.

Muligheden for at samle EU-handicapkortet og EU-parkeringskortet for personer med handicap i ét enkelt kort er blevet overvejet og efterfølgende forkastet på grund af manglende praktisk og teknisk gennemførlighed[29]. De to kort har forskellige berettigelseskriterier, udstedelsesprocedurer, dækningsområde og anvendelse. Ikke alle indehavere af et EU-handicapkort vil være indehavere af et EU-parkeringskort for personer med handicap. De hørte interessenter påpegede, at hvis de to kort blev samlet i ét enkelt kort, ville det begrænse muligheden for, at personer med handicap anvender begge kort samtidigt. I praksis vil EU-parkeringskortet typisk forblive liggende synligt i køretøjet, hvorimod EU-handicapkortet skal medbringes af kortindehaveren. Derfor fandt de berørte parter, at de bør bevares som to særskilte kort.

Vurderingen omfattede løsningsmodeller, der havde til formål at fremme den gensidige anerkendelse af handicapstatus i EU i forbindelse med adgangen til tjenester under besøg i en anden medlemsstat (A) og at fremme brugen og retssikkerheden i forbindelse med anvendelsen af EU-parkeringskortet for personer med handicap (B), og som samlet set søger at løse de konstaterede udfordringer.

Flere andre muligheder såsom frivillige ordninger[30], der kun omfatter et udvalg af tjenester[31], harmonisering af definitioner og kriterier for vurdering af handicapstatus[32] eller

---

28 SWD (2023) 289 final.

29 Hvad angår muligheden for at sammenlægge EU-parkeringskortet med det nye EU-handicapkort, er der delte meninger. Der er bred enighed blandt medlemsstaterne og også civilsamfundsorganisationer, der repræsenterer personer med handicap, om, at EU-parkeringskortet ikke bør slås sammen med det nye EU-handicapkort. Derimod var enkelte respondenter i den offentlige høring enige om, at EU-parkeringskortet bør integreres i det nye EU-handicapkort, hvilket muligvis kunne føre til forveksling af "ét kort" med "én retsakt".

30 Dette ville indebære yderligere afvigelser i kortets standardformat (fysiske og/eller digitale) over tid og dermed forbundne vanskeligheder med at anerkende og anvende kortet samt stor usikkerhed for personer med handicap.

31 Dette ville medføre en tung administrativ byrde og ikke behandle det centrale spørgsmål om ligebehandling af personer med handicap, uanset hvor deres handicap vurderes.

32 Dette ville række ud over EU's kompetence.

harmonisering af procedurerne for udstedelse af de relevante kort på EU-plan[33], blev også forkastet.

Den foretrukne løsning er en kombination af løsningsmodel A2 (obligatorisk EU-handicapkort i samtlige medlemsstater for rejser, der dækker alle servicesektorer) og løsningsmodel B2 (obligatorisk EU-parkeringskort for personer med handicap).

Løsningsmodel A2 er den mest effektive, når det gælder om at fremme den gensidige anerkendelse af handicapstatus i forbindelse med adgang til tjenester under besøg i en anden medlemsstat, da den giver mulighed for at indføre et EU-handicapkort, som skal anvendes til netop dette formål, og som let kan anerkendes i samtlige medlemsstater. Kortet vil fjerne usikkerheden både for tjenesteydere, der på nuværende tidspunkt skal kontrollere kundernes handicapstatus, og for personer med handicap, der rejser til eller besøger andre medlemsstater.

Løsningsmodel B2 er den mest effektive, når det gælder om at fremme anerkendelsen af EU-parkeringskortet. Som et bindende lovgivningsmæssigt instrument gør den minimumskravene til den fælles EU-parkeringskortmodel og dens sikkerhedsformat og sikkerhedselementer obligatoriske. Et mere homogent, ensartet format for de nationale parkeringskort vil mindske den usikkerhed, der er forbundet med at få dem anerkendt, og således gøre livet lettere for personer med handicap, når de rejser med bil i EU. Dette vil give kortindehaverne mulighed for at rejse med bil uden at skulle bekymre sig for, om deres parkeringskort vil blive anerkendt i udlandet. Det vil også føre til omkostningsbesparelser for de berørte personer, da de vil kunne benytte offentlige parkeringspladser, som er forbeholdt personer med handicap.

Den foretrukne kombination af løsningsmodeller forventes at have positive sociale virkninger og stærke positive virkninger med hensyn til at sikre grundlæggende rettigheder i EU (navnlig retten til fri bevægelighed, ikkeforskelsbehandling og integration af personer med handicap). De kombinerede løsninger vil sandsynligvis have en lille og ubetydelig indvirkning på miljøet, samtidig med at de vil have begrænsede positive digitale virkninger. De foretrukne løsningsmodeller forventes ikke at få nogen væsentlig indvirkning på konkurrenceevnen og SMV'erne, og de forventede administrative omkostninger for virksomhederne vil være marginale[34].

- **Grundlæggende rettigheder**

Forslaget vil have en positiv indvirkning[35] på en række rettigheder, der anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Ved at mindske usikkerheden om anerkendelse af handicapkort og parkeringskort i hele EU vil det lette den effektive udøvelse af retten til fri bevægelighed for personer med handicap, når de rejser til eller besøger en anden medlemsstat end den, hvor de har bopæl (chartrets artikel 45).

At få adgang på lige vilkår og betingelser til særlige betingelser eller positiv særbehandling, som tilbydes personer med handicap i forbindelse med adgang til tjenester, aktiviteter og faciliteter, herunder når de leveres uden betaling, samt parkeringsbetingelser og -faciliteter, der er forbeholdt personer med handicap, når de rejser til eller besøger en anden medlemsstat,

---

33 Idem.

34 Yderligere oplysninger: Kapitel 6 "What are the impacts of the policy options?" (hvad er virkningerne af løsningerne?) og bilag 5: "Competitiveness check of the Impact Assessment Report" (konkurrenceevnekontrol af konsekvensanalyserapporten), SWD(2023) 289.

35 På grund af manglen på opdelte data er det desværre ikke muligt på nuværende tidspunkt at måle indvirkningen på kønsaspektet.

bør være til gavn for personer med handicap og sikre deres uafhængighed, sociale integration og deltagelse i samfundslivet (chartrets artikel 26).

Forslaget vil bidrage til princippperne om ikkeforskelsbehandling og lige adgang til tjenester (chartrets artikel 21). Muligheden for at drage fordel af særlige betingelser eller positiv særbehandling eller parkeringsbetingelser og -faciliteter, der er forbeholdt personer med handicap, i samtlige medlemsstater på lige fod med fastboende personer med en handicapstatus, der er anerkendt i det pågældende land, uden forskelsbehandling på grundlag af nationalitet eller bopæl, er vigtige faktorer, der er afgørende for, om de vælger at benytte sig af sådanne tjenester.

Fastsættelsen af regler og fælles betingelser for både EU-handicapkortet og EU-parkeringskortet for personer med handicap vil også medvirke til at fremme, beskytte og sikre fuld og lige udøvelse af alle menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder for personer med handicap og til at fremme respekten for deres naturlige værdighed. Dette vil til gengæld sikre en mere effektiv og inklusiv deltagelse i samfundet for personer med handicap som fastsat i FN's handicapkonvention.

Dette forslag indebærer behandling af personoplysninger, navnlig oplysninger om kortindehaverens handicapstatus. Behandling af personoplysninger, herunder indsamling, adgang til og anvendelse af personoplysninger, indvirker på retten til privatlivets fred og beskyttelsen af personoplysninger i henhold til chartrets artikel 7 og 8. Indgreb i disse grundlæggende rettigheder er nødvendig og opfylder faktisk det mål af almen interesse, der er anerkendt af EU-retten.

Med hensyn til retten til beskyttelse af personoplysninger vil de myndigheder i medlemsstaterne, der udsteder kortene, være dataansvarlige for oplysningerne. Medlemsstaterne bør ved gennemførelsen af dette direktiv sikre, at deres nationale lovgivning indeholder passende sikkerhedsforanstaltninger for behandlingen af personoplysninger, navnlig personoplysninger, der vedrører kortindehaverens handicapstatus, i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679[36]. Medlemsstaterne bør også garantere sikkerheden, ægtheden og fortroligheden af de personoplysninger, der indsamles og lagres med henblik på dette direktiv. Der kan fastlægges yderligere sikkerhedsforanstaltninger for personoplysninger ved hjælp af en gennemførelsesretsakt, når de digitale funktioner og det digitale format er oprettet. Med henblik på det foreslåede direktiv skal personoplysninger kun fremgå af det fysiske kort og, når dets format og specifikationer er fastsat, være indeholdt i det udstedte digitale kort.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har meget begrænsede virkninger for EU-budgettet. De eneste driftsomkostninger vedrører tilrettelæggelsen af udvalgs- og ekspertgruppemøder samt støtte til kontrol af nationale gennemførelsesforanstaltninger, dvs. aktionsbevillinger på 0,62 mio. EUR under den eksisterende budgetpost, samt administrative udgifter på ca. 0,342 mio. EUR om året. Disse udgifter vil medføre en intern omfordeling af midler uden forhøjelse af beløbet.

[36] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Hvis forslaget godkendes, skal medlemsstaterne senest seks måneder efter dets ikrafttræden underrette Kommissionen om, hvilke organer der er udpeget til at udstede, forny og inddrage EU-handicapkortet og EU-parkeringskortet for personer med handicap, samt betingelserne for at udstede sådanne kort eller erklære kortene ugyldige.

Medlemsstaterne skal meddele Kommissionen alle de oplysninger, der er nødvendige for, at Kommissionen regelmæssigt kan udarbejde en rapport til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om anvendelsen af direktivet.

- **Forklarende dokumenter (for direktiver)**

Forslaget kræver ingen forklarende dokumenter for dets gennemførelse i national ret.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Artikel 1 beskriver genstanden.

Artikel 2 om anvendelsesområdet vedrører det materielle anvendelsesområde og beskriver, hvilke tjenester, aktiviteter og faciliteter der er omfattet, herunder når de leveres uden betaling. Heri bekræftes det, at medlemsstaterne fortsat har kompetence til at vurdere handicapstatus og udstede EU-handicapkortet og EU-parkeringskortet for personer med handicap, til at fastlægge procedurerne for udstedelse af kortene under overholdelse af de fælles elementer, der er fastsat i artikel 6 og 7, og til at beslutte, hvorvidt der skal indrømmes særlige fordele eller specifikke, særlige betingelser eller positiv særbehandling til personer med handicap og, hvor det er relevant, de personer, der ledsager eller assisterer dem. Artiklen præciserer også genstanden ved at udelukke socialsikringsydelser.

Artikel 3 indeholder centrale definitioner.

Artikel 4 opregner målgrupperne, mens artikel 5 indeholder bestemmelser om lige adgang til særlige betingelser eller positiv særbehandling for indehavere af EU-handicapkortet og EU-parkeringskortet for personer med handicap og personer, der ledsager eller assisterer dem, herunder personer, der er anerkendt som personlige assistenter i overensstemmelse med national lovgivning eller praksis.

Artikel 6 og 7 fastsætter formatet, procedurerne og de administrative formaliteter for henholdsvis EU-handicapkortet og EU-parkeringskortet for personer med handicap. De vedrører indførelsen og gyldigheden af kortene og fastsætter de respektive formater, der er anført i bilagene. Begge artikler tillægger Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter med henblik på at fastsætte nærmere bestemmelser om digitalisering af kortene.

Artikel 8 giver mulighed for at vedtage fælles tekniske specifikationer for yderligere at præcisere kortenes format samt formatet for fremtidige digitale funktioner.

Artikel 9 fastsætter de relevante bestemmelser vedrørende overvågning, regelefterlevelse og tilgængelige oplysninger om brugen af kortet, herunder i tilfælde af risiko for forfalskning eller svig.

I henhold til artikel 10 skal medlemsstaterne identificere de kompetente myndigheder, der udsteder kortene.

Artikel 11 og 12 fastsætter reglerne og procedurerne for Kommissionens udøvelse af delegerede beføjelser og de gennemførelsesretsakter, der er fastsat i artikel 6, 7 og 8.

Artikel 13 og 14 vedrører håndhævelse og sanktioner, som giver organisationer, der repræsenterer personer med handicap, og andre offentlige organer med berettiget interesse mulighed for også at træffe foranstaltninger til at sikre overholdelse af direktivet. Sanktionerne bør ledsages af korrigerende foranstaltninger, da det er vigtigt at afhjælpe problemer i forbindelse med anvendelsen af kortene og tage skridt hen imod fremtidige forbedringer.

Artikel 15 indeholder ledsageforanstaltninger med henblik på adgang til oplysninger og bevidstgørelse, herunder adgang til oplysningerne.

Artikel 16 vedrører rapportering og revision og forpligtelser i forbindelse med den første og efterfølgende rapport om anvendelsen af direktivet.

Artikel 17 fastsætter, at henstillingen om det nuværende EU-handicapkort for personer med handicap er forældet og ophører med at finde anvendelse.

Artikel 18 og 19 indeholder bestemmelser om gennemførelse og ikrafttræden.

Bilag I og II beskriver henholdsvis EU-handicapkortet og EU-parkeringskortet for personer med handicap og fastsætter deres format og udformning.

2023/0311 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om indførelse af EU-handicapkortet og EU-parkeringskortet for personer med handicap

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 53, stk. 1, og artikel 62, artikel 91 og artikel 21, stk. 2,

som henviser til forslag fra Europa-Kommissionen, og

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[1],

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget[2],

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den Europæiske Union bygger på værdierne respekt for den menneskelige værdighed, frihed og respekt for menneskerettighederne og har forpligtet sig til at bekæmpe forskelsbehandling, herunder på grund af handicap, som fastsat i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ("chartret").

(2) I chartrets artikel 26 anerkender og respekterer Unionen retten for mennesker med handicap til at nyde godt af foranstaltninger, der skal sikre deres autonomi, deres sociale og erhvervsmæssige integration og deres deltagelse i samfundslivet.

(3) Enhver unionsborger har en grundlæggende ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i traktaterne og i gennemførelsesbestemmelserne hertil.

(4) Ifølge Den Europæiske Unions Domstol er unionsborgerskabets formål at udgøre den grundlæggende status for medlemsstaternes statsborgere, når de udøver deres ret til at færdes og opholde på medlemsstaternes område, som gør det muligt for de statsborgere, der befinder sig i samme situation, inden for TEUF's materielle anvendelsesområde at blive undergivet samme retlige behandling uafhængigt af deres nationalitet og med forbehold af udtrykkeligt fastsatte undtagelser.

(5) Unionen er part i De Forenede Nationers konvention om rettigheder for personer med handicap (FN's handicapkonvention)[3] og er bundet af dens bestemmelser, som udgør

[1] EUT C af , s. .
[2] EUT C af , s. .

en integrerende del af Unionens retsorden inden for rammerne af dens beføjelser. Alle medlemsstaterne er parter i FN's handicapkonvention og er bundet af den, også inden for rammerne af deres beføjelser.

(6) Formålet med FN's handicapkonvention er at fremme, beskytte og sikre fuld og lige udøvelse af alle menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder for personer med handicap samt at fremme respekten for deres naturlige værdighed, hvilket sikrer, at de fuldt ud og effektivt deltager og inkluderes i samfundet på lige fod med andre. FN's handicapkonvention anerkender også betydningen af behovet for at træffe egnede foranstaltninger for at sikre tilgængelighed for personer med handicap.

(7) Den europæiske søjle for sociale rettigheder, som blev proklameret af Europa-Parlamentet, Rådet og Europa-Kommissionen i Göteborg den 17. november 2017[4], fastsætter, at alle, bl.a. uanset handicap, har ret til ligebehandling og lige muligheder, heriblandt for så vidt angår adgang til varer og tjenester, som er tilgængelige for offentligheden (princip 3). Desuden anerkendes det i den europæiske søjle for sociale rettigheder, at personer med handicap har ret til tjenester, der sætter dem i stand til at deltage i samfundslivet (princip 17).

(8) Formålet med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882[5] ("det europæiske tilgængelighedsdirektiv") er at forbedre adgangen til produkter og tjenester ved at fjerne og forhindre barrierer, der skyldes divergerende tilgængelighedskrav i medlemsstaterne, og dermed bidrage til at forbedre adgangen til tilgængelige produkter og tjenester i det indre marked, herunder adgangen til visse offentlige tjenesters websteder og tjenester til mobile enheder[6], og forbedre tilgængeligheden af relevante oplysninger. Desuden garanterer EU-lovgivningen også retten til ikkeforskelsbehandling i forbindelse med adgang til transport og andre rettigheder såsom retten til gratis assistance til passagerer med handicap og nedsat mobilitet, når de rejser med fly[7], med jernbane[8], til søs eller ad indre vandveje[9] eller med bus[10]. EU-retten giver også medlemsstaterne mulighed for at indføre lavere vejafgifter eller brugsafgifter for betalingsveje/-broer/-tunneler samt undtagelser fra forpligtelsen til at betale sådanne vejafgifter eller brugsafgifter for køretøjer, der anvendes eller ejes af personer med handicap, for så vidt angår veje, der er underlagt vejafgifter[11].

---

3 Rådets afgørelse 2010/48/EF af 26. november 2009 om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder (EUT L 23 af 27.1.2010, s. 35).

4 Interinstitutionel proklamation om den europæiske søjle for sociale rettigheder (EUT C 428 af 13.12.2017, s. 10).

5 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882 af 17. april 2019 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 70).

6 Desuden har direktiv (EU) 2016/2102 om tilgængeligheden af offentlige organers websteder og mobilapplikationer til formål at forbedre tilgængeligheden af offentlige organers websteder og deres mobilapplikationer.

7 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2006 af 5. juli 2006 om handicappede og bevægelseshæmmede personers rettigheder, når de rejser med fly (EUT L 204 af 26.7.2006, s. 1).

8 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/782 af 29. april 2021 om jernbanepassagerers rettigheder og forpligtelser (EUT L 172 af 17.5.2021, s. 1).

9 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1177/2010 af 24. november 2010 om passagerers rettigheder ved sørejser og rejser på indre vandveje og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 1).

10 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 181/2011 af 16. februar 2011 om buspassagerers rettigheder og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 1).

11 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/362 om ændring af direktiv 1999/62/EF, 1999/37/EF og (EU) 2019/520, for så vidt angår afgifter på køretøjer for benyttelse af visse infrastrukturer.

(9) Personer med handicap kan ansøge de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor de er bosat, om anerkendelse af handicapstatus, da dette henhører under deres kompetence. Hver medlemsstat og dens respektive kompetente myndigheder har en procedure for vurdering af handicap, som er forskellig fra medlemsstat til medlemsstat. Hvis de kompetente myndigheder anerkender en ansøgers handicapstatus, udsteder de en handicapattest, et handicapkort eller et andet formelt dokument, der anerkender ansøgerens handicapstatus.

(10) På grund af den manglende anerkendelse af handicapstatus mellem medlemsstaterne kan personer med handicap stå over for særlige vanskeligheder, når de udøver deres grundlæggende ret til fri bevægelighed.

(11) Personer med handicap, som i længere perioder er bosat i en anden medlemsstat med henblik på beskæftigelse, studier eller andre formål, kan, medmindre andet er fastsat ved lov eller aftalt mellem medlemsstaterne, få deres handicapstatus vurderet og formelt anerkendt af de kompetente myndigheder i den anden medlemsstat og kan få udstedt en attest for handicap, et handicapkort eller ethvert andet formelt dokument, der anerkender deres handicapstatus i overensstemmelse med de gældende regler i den pågældende medlemsstat.

(12) Personer med anerkendt handicapstatus, der rejser til eller i en kortere periode besøger en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor de er bosat, kan imidlertid støde på betydelige vanskeligheder, hvis deres handicapstatus ikke anerkendes i den medlemsstat, de rejser til eller besøger, og hvis de ikke er i besiddelse af en attest, et handicapkort eller et andet formelt dokument, der anerkender deres handicapstatus i værtsmedlemsstaten, med henblik på at nyde godt af særlige betingelser og/eller positiv særbehandling i den pågældende medlemsstat.

(13) I dette tilfælde stilles personer med handicap, der rejser til eller besøger en anden medlemsstat, ringere, når de udøver deres ret til fri bevægelighed, sammenlignet med personer med handicap, der er i besiddelse af en handicapattest, et handicapkort eller et andet formelt dokument, der anerkender deres handicapstatus i den medlemsstat, de rejser til eller besøger.

(14) Desuden skaber det usikkerhed ikke at vide, om — og i hvilket omfang — deres handicapstatus og formelle dokumenter til anerkendelse af denne status kan anerkendes, når de rejser til eller besøger en anden medlemsstat. I sidste ende kan personer med handicap blive afskrækket fra at udøve deres ret til fri bevægelighed.

(15) Sideløbende med fysiske og andre hindringer for adgangen til både offentlige og private rum er høje udgifter en vigtig faktor, der afholder mange personer med handicap fra at rejse[12], fordi de har særlige behov og også kan have brug for personer til at ledsage eller bistå dem, herunder de personer, der er anerkendt som personlige assistenter i overensstemmelse med national lovgivning eller praksis, hvilket gør deres rejseudgifter højere end for personer uden handicap[13]. Den manglende anerkendelse af handicapstatus i andre medlemsstater kan begrænse deres adgang til særlige

---

12 Resultater fra den endelige rapport baseret på en undersøgelse rettet mod civilsamfundsorganisationer på EU-plan; Shaw and Coles, "Disability, holiday making and the tourism industry in the UK: a preliminary survey", 25(3) Tourism Management (2004) 397-403; Eugénia Lima Devile and Andreia Antunes Moura (2021), Travel by People With Physical Disabilities: Constraints and Influences in the Decision-Making Process.

13 McKercher and Darcy (2018), Re-conceptualizing barriers to travel by people with disabilities, Tourism Management Perspectives, 59-66.

betingelser, såsom gratis adgang eller lavere takster eller positiv særbehandling, og har indvirkning på deres rejseudgifter, deres tilværelse og deres valg.

(16) Positiv særbehandling (såsom personlig assistance, prioriteret adgang osv.), der tilbydes mod eller uden betaling, kan være vigtig for, at personer med handicap kan få adgang til forskellige tjenester, aktiviteter eller faciliteter og få en bedre oplevelse i forbindelse hermed. På grund af manglende anerkendelse i den medlemsstat, de besøger eller rejser til, af deres handicapstatus og af formelle dokumenter til anerkendelse af denne status, som er udstedt i andre medlemsstater, er det imidlertid ikke sikkert, at personer med handicap kan nyde godt af de særlige betingelser eller den positive særbehandling, som private aktører eller offentlige myndigheder i den pågældende medlemsstat tilbyder indehavere af en handicapattest, et handicapkort eller ethvert andet formelt dokument til anerkendelse af deres handicapstatus, som er udstedt dér.

(17) EU-pilotprojektet for EU-handicapkort, der blev iværksat i 2016 og gennemført i otte medlemsstater, viste fordelene for personer med handicap med hensyn til at få adgang til tjenester inden for kultur, fritid, sport og i nogle tilfælde transport og støtte til deres grænseoverskridende bevægelighed i EU i en kort periode[14]. Desuden omfattede det andre eksempler på tjenester, aktiviteter og faciliteter, der tilbyder særlige betingelser eller positiv særbehandling til personer med handicap.

(18) Personer med handicap kan på grundlag af deres handicapstatus ansøge om et parkeringskort hos de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor de har bopæl, med henblik på udstedelse af et parkeringskort for personer med handicap, som anerkender retten til visse parkeringsbetingelser og -faciliteter, der er forbeholdt personer med handicap. Hver medlemsstat har indført en ansøgningsprocedure, det være sig på lokalt, regionalt eller nationalt plan, med henblik på at få et parkeringskort til personer med handicap (eller personer, der ledsager eller assisterer dem, herunder personlige assistenter), og kriterier, der skal være opfyldt for at komme i betragtning.

(19) Rådets henstilling 98/376/EF[15] indeholder bestemmelser om en europæisk model for parkeringskort for personer med handicap, hvilket har gjort det lettere at anerkende parkeringskortet i alle medlemsstater. Gennemførelsen heraf og de specifikke nationale tilføjelser eller afvigelser fra den anbefalede model har imidlertid ført til mange forskellige kort. Dette hindrer den grænseoverskridende anerkendelse af kortene i medlemsstaterne og hæmmer adgangen for personer med handicap til de parkeringsbetingelser, der stilles til rådighed, og til de faciliteter, der er forbeholdt personer med handicap, som er indehavere af et parkeringskort i andre medlemsstater. Desuden er Rådets henstilling ikke blevet ajourført for at afspejle den løbende teknologiske udvikling og udviklingen inden for digitalisering. Medlemsstaterne oplever også problemer med svig og forfalskning af kortene, da formatet normalt er ret

---

14 Se også "Final Report of the Study assessing the implementation of the pilot action on the EU Disability Card and associated benefits" (den endelige rapport om undersøgelsen af gennemførelsen af pilotprojektet for EU-handicapkortet og de dermed forbundne fordele), som blev offentliggjort i maj 2021, https://op.europa.eu/da/publication-detail/-/publication/4adbe538-0a02-11ec-b5d3-01aa75ed71a1/language-en.

15 Rådets henstilling af 4. juni 1998 om parkeringskort for mennesker med handicap (EFT L 167 af 12.6.1998, s. 25), som tilpasset ved Rådets henstilling af 3. marts 2008 som følge af Republikken Bulgariens, Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Rumæniens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse (EUT L 63/43 af 7.3.2008).

enkelt og let at forfalske og i praksis er forskelligt i de enkelte medlemsstater, hvilket gør det vanskeligt at kontrollere.

(20) For at lette adgangen for personer med handicap til særlige betingelser eller positiv særbehandling i forbindelse med tjenester, aktiviteter og faciliteter, herunder når de ikke leveres mod betaling, i andre medlemsstater bør de resterende hindringer og vanskeligheder forbundet med at rejse til eller besøge en anden medlemsstat, som skyldes manglende anerkendelse af deres handicapstatus og de formelle dokumenter til anerkendelse af denne status og af parkeringsrettigheder, som er udstedt i andre medlemsstater, fjernes.

(21) For at gøre det lettere for personer med handicap, når de rejser til eller besøger en anden medlemsstat i en kortere periode, at udøve retten til adgang til særlige betingelser eller positiv særbehandling, der tilbydes af private aktører eller offentlige myndigheder uden forskelsbehandling på grundlag af nationalitet, på samme grundlag som personer med handicap i den pågældende medlemsstat, og med henblik på at lette brugen af transport og drage fordel af parkeringsbetingelser og -faciliteter, der er forbeholdt personer med handicap, på samme grundlag som i den pågældende medlemsstat, er det derfor nødvendigt at fastsætte rammer, regler og fælles betingelser, herunder en fælles standardiseret model, for et EU-handicapkort som bevis for anerkendt handicapstatus og for et EU-parkeringskort for personer med handicap som bevis for deres anerkendte ret til parkeringsbetingelser og -faciliteter, der er forbeholdt personer med handicap.

(22) Gensidig anerkendelse af EU-handicapkortet og EU-parkeringskortet for personer med handicap burde fremme og sikre personer med anerkendt handicapstatus i en medlemsstat adgang til særlige betingelser eller positiv særbehandling, som tilbydes af private aktører eller offentlige myndigheder inden for en lang række tjenester, aktiviteter og faciliteter, herunder når de ikke ydes mod betaling, samt adgang til parkeringsbetingelser og -faciliteter, der er forbeholdt personer med handicap, på samme vilkår og betingelser som dem, der tilbydes på grundlag af nationale attester, handicapkort eller andre formelle dokumenter til anerkendelse af handicapstatus og parkeringskort for personer med handicap, som er udstedt af de kompetente myndigheder i værtslandet.

(23) Ud over parkeringsbetingelser og -faciliteter vedrører de tjenester, aktiviteter og faciliteter, der er omfattet af dette direktiv, en bred vifte af aktiviteter i konstant udvikling, herunder aktiviteter, der ikke udføres mod betaling af offentlige myndigheder eller private aktører, enten på et obligatorisk grundlag (på grundlag af nationale/lokale regler eller retlige forpligtelser), men ofte også på frivillig basis (navnlig af private aktører) inden for en række politikområder som kultur, fritid, turisme, sport, offentlig og privat transport samt uddannelse.

(24) Eksempler på særlige betingelser eller positiv særbehandling omfatter gratis adgang, lavere takster, lavere vejafgifter eller brugsafgifter for betalingsveje/-broer/-tunneler prioriteret adgang, afmærkede siddepladser i parker og andre offentlige rum, lettilgængelige siddepladser ved kulturelle eller offentlige arrangementer, personlig assistance, servicedyr, assistance på stranden til at komme i vandet, støtte (såsom adgang til braille, audioguider, tegnsprogstolkning), tilvejebringelse af hjælpemidler eller assistance, lån af kørestol, lån af vandkørestol, turistinformation i lettilgængelige formater, brug af handicapscooter på vejene eller kørestol på cykelstier uden bødepålæg osv. Parkeringsbetingelser og -faciliteter omfatter udvidede parkeringspladser eller reserverede parkeringspladser. Ud over de særlige betingelser

eller den positive særbehandling, der tilbydes personer med handicap i forbindelse med personbefordring, kan servicedyr, personlige assistenter eller andre personer, der ledsager eller assisterer personer med handicap (eller nedsat mobilitet), rejse gratis eller, hvis det er praktisk muligt, sidde ved siden af personen med handicap, i overensstemmelse med national lovgivning eller praksis.

(25) Udstedelsen af EU-handicapkortet og EU-parkeringskortet for personer med handicap i en medlemsstat skal fastlægges ved dette direktiv og ved den pågældende medlemsstats gældende procedurer og kompetencer med henblik på vurdering og anerkendelse af handicapstatus og parkeringsrettigheder for personer med handicap.

(26) Ud over det fysiske format bør medlemsstaterne tillige udstede et digitalt kort, når formatet og specifikationerne er blevet fastsat via delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter efter forslag fra Kommissionen. Et sådant forslag bør bygge på erfaringerne fra tidligere og igangværende arbejde på europæisk plan om digitalisering af certifikater og dokumenter, såsom EU's digitale covidcertifikat, der blev oprettet ved forordning (EU) 2021/953, og bør muliggøre anvendelse af EU-handicapkortet og EU-parkeringskortet via de europæiske digitale ID-tegnebøger[16]. Personer med handicap bør have mulighed for at anvende enten det digitale eller fysiske kort eller begge dele.

(27) Udstedelsen af EU-handicapkortet og EU-parkeringskortet for personer med handicap indebærer behandling af personoplysninger, herunder navnlig oplysninger om kortindehaverens handicapstatus, hvilket udgør "helbredsoplysninger" som omfattet af artikel 4, nr. 15, i forordning (EU) 2016/679[17] og er en særlig kategori af personoplysninger, jf. nævnte forordnings artikel 9. Enhver behandling af personoplysninger i forbindelse med dette direktiv bør ske i overensstemmelse med gældende databeskyttelseslovgivning, navnlig forordning (EU) 2016/679. Ved gennemførelsen af dette direktiv bør medlemsstaterne sikre, at der i national lovgivning indføres passende sikkerhedsforanstaltninger for behandlingen af personoplysninger, navnlig særlige kategorier af personoplysninger. Medlemsstaterne bør også garantere sikkerheden, integriteten, ægtheden og fortroligheden af de oplysninger, der indsamles og lagres med henblik på dette direktiv.

(28) Den medlemsstat, der er ansvarlig for udstedelsen af EU-handicapkortet eller EU-parkeringskortet for personer med handicap, bør være den medlemsstat, hvor personen har sit sædvanlige opholdssted, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004[18] og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009[19], og har fået vurdereret sin handicapstatus. Indehavere af et EU-handicapkort eller et EU-parkeringskort for personer med handicap bør kunne anvende kortene under deres ophold i en hvilken som helst anden medlemsstat.

(29) For at sikre, at arbejdstagere med handicap effektivt kan udøve deres ret til fri bevægelighed fuldt ud og også nyde godt af tjenester, aktiviteter og faciliteter, der

---

16 COM(2021) 281 final.

17 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

18 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 166 af 30.4.2004, s. 1).

19 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 284 af 30.10.2009, s. 1).

tilbydes af medlemsstaterne, herunder når de ikke ydes mod betaling, bør EU-handicapkortet og EU-parkeringskortet for personer med handicap også være tilgængeligt for arbejdstagere, der rejser til eller besøger en anden medlemsstat i arbejdsmæssig sammenhæng.

(30) Den påtænkte ramme for gensidig anerkendelse af EU-handicapkortet og EU-parkeringskortet for personer med handicap berører ikke en medlemsstats kompetence til at vurdere og anerkende handicapstatus og indrømme særlige betingelser såsom gratis adgang, lavere takster eller positiv særbehandling for personer med handicap og/eller personer, der ledsager eller assisterer dem, herunder personlige assistenter. Den omfatter ikke socialsikringsydelser, social beskyttelse eller social bistand, der er omfattet af artikel 24, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF[20].

(31) For at øge bevidstheden om og lette adgangen til særlige betingelser eller positiv særbehandling under rejser til eller besøg i en anden medlemsstat bør alle relevante oplysninger om de betingelser, regler, fremgangsmåder og procedurer, der gælder for erhvervelse af EU-handicapkortet og/eller EU-parkeringskortet for personer med handicap og dets efterfølgende anvendelse, gøres offentligt tilgængelige på en klar, fyldestgørende og brugervenlig måde og i tilgængelige formater for personer med handicap under overholdelse af de relevante tilgængelighedskrav for tjenester som fastsat i bilag I til direktiv (EU) 2019/882. Private aktører eller offentlige myndigheder, der indrømmer særlige betingelser eller positiv særbehandling til personer med handicap, bør gøre sådanne oplysninger offentligt tilgængelige på en klar, fyldestgørende og brugervenlig måde og i tilgængelige formater for personer med handicap under overholdelse af de relevante tilgængelighedskrav for tjenester som fastsat i bilag I til direktiv (EU) 2019/882.

(32) Medlemsstaterne bør træffe alle nødvendige foranstaltninger for at undgå enhver risiko for forfalskning eller svig, når de udsteder EU-handicapkortet eller EU-parkeringskortet for personer med handicap, og de bør aktivt bekæmpe svigagtig brug og forfalskning af disse kort.

(33) For at sikre korrekt anvendelse af dette direktiv bør beføjelsen til at vedtage retsakter tillægges Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at supplere direktivet ved fastsættelse af det digitale format for EU-handicapkortet og EU-parkeringskortet for personer med handicap og ændre bilag I og bilag II med henblik på at ændre det standardiserede formats fælles funktionaliteter, tilpasse formatet til den tekniske udvikling, forebygge forfalskning og svig og sikre interoperabilitet.

(34) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af dette direktiv bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med hensyn til fastlæggelse af fælles tekniske specifikationer, der nærmere præciserer de respektive formater for EU-handicapkortet og EU-parkeringskortet for personer med handicap, deres respektive sikkerhedsmæssige og digitale funktioner samt spørgsmål vedrørende interoperabilitet.

---

[20] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77).

Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011[21].

(35) Medlemsstaterne bør sikre, at der findes tilstrækkelige og effektive midler til at sikre overholdelse af dette direktiv, og bør derfor indføre passende retsmidler, herunder kontrol af overholdelse og administrative og retlige procedurer, for at sikre, at personer med handicap, personer, der ledsager eller assisterer dem, herunder personlige assistenter, samt offentlige organer eller private sammenslutninger, organisationer eller andre juridiske enheder, der har en berettiget interesse, kan træffe foranstaltninger på vegne af en person med handicap i henhold til national ret.

(36) Medlemsstaterne bør træffe passende foranstaltninger og fastsætte sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, i tilfælde af overtrædelser eller manglende overholdelse af de forpligtelser, der er fastsat i dette direktiv, og som vedrører de rettigheder, der er omfattet af dets anvendelsesområde. Sådanne sanktioner kan omfatte administrative og økonomiske sanktioner såsom bøder eller betaling af erstatning samt andre typer sanktioner.

(37) Dette direktiv overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som navnlig chartret anerkender. Direktivet sigter især mod at sikre fuld overholdelse af retten for personer med handicap til at nyde godt af foranstaltninger, der skal sikre deres personlige autonomi, deres sociale og erhvervsmæssige integration og deres deltagelse i samfundslivet samt fremme anvendelsen af chartrets artikel 26.

(38) Målet for dette direktiv, nemlig at forbedre mulighederne for, at personer med handicap kan rejse til eller besøge en anden medlemsstat, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af omfanget og virkningerne af den foranstaltning, der fastlægger en ramme med regler og fælles betingelser, bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Dette direktiv fastsætter:

a) reglerne for udstedelse af EU-handicapkortet og EU-parkeringskortet for personer med handicap som bevis for henholdsvis handicapstatus eller retten til parkeringsbetingelser og -faciliteter, der er forbeholdt personer med handicap, med henblik på at lette kortvarige ophold for personer med handicap i en anden medlemsstat end den, hvor de er fastboende, ved at give dem adgang til særlige betingelser eller positiv særbehandling med hensyn til tjenester, aktiviteter eller faciliteter, herunder når de ikke ydes mod betaling, eller parkeringsbetingelser og -

[21] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

faciliteter, der tilbydes eller forbeholdes personer med handicap eller personer, der ledsager eller assisterer dem, herunder deres personlige assistenter

b) fælles modeller for EU-handicapkortet og et EU-parkeringskortet for personer med handicap.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på parkeringsbetingelser og -faciliteter og på alle situationer, hvor personer med handicap tilbydes særlige betingelser eller positiv særbehandling af private aktører eller offentlige myndigheder for så vidt angår adgang til følgende tjenester, aktiviteter og faciliteter:

   – tjenester som omhandlet i artikel 57 i TEUF

   – tjenester inden for personbefordring

   – andre aktiviteter og faciliteter, herunder når de ikke ydes mod betaling.

2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på:

   a) ydelser inden for social sikring i henhold til forordning (EF) nr. 883/2004 og (EF) nr. 987/2009

   b) særlige bidragspligtige eller ikkebidragspligtige kontantydelser eller naturalydelser inden for social sikring, social beskyttelse eller beskæftigelse

   c) social bistand som omfattet af artikel 24, stk. 2, i direktiv 2004/38/EF.

3. Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes kompetence til at fastsætte betingelserne for vurdering og anerkendelse af handicapstatus eller for tildeling af ret til parkeringsbetingelser og -faciliteter, der er forbeholdt personer med handicap. Det berører ikke medlemsstaternes kompetence til derudover på nationalt, regionalt eller lokalt plan at udstede en attest, et handicapkort eller ethvert andet formelt dokument for personer med handicap.

4. Dette direktiv griber ikke ind i de nationale kompetencer til at indrømme eller kræve indrømmelse af særlige fordele eller specifikke gunstige betingelser, såsom gratis adgang, lavere takster eller positiv særbehandling for personer med handicap og, hvor det er relevant, for personer, der ledsager eller assisterer dem, herunder deres personlige assistenter.

5. Dette direktiv berører ikke de rettigheder, som personer med handicap eller personer, der ledsager eller assisterer dem, herunder deres personlige assistenter, kan aflede fra andre bestemmelser i EU-retten eller national lovgivning til gennemførelse af EU-retten, herunder bestemmelser, der indrømmer specifikke fordele, særlige betingelser eller positiv særbehandling.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

a) "unionsborger": enhver person, der er statsborger i en medlemsstat

b) "familiemedlem til en unionsborger": et familiemedlem til en unionsborger, uanset vedkommendes nationalitet, som udøver sin ret til fri bevægelighed i henhold til EU-reglerne

c) "person med handicap": en person med en langvarig fysisk, psykisk, intellektuel eller sensorisk funktionsnedsættelse, som i samspil med forskellige barrierer kan hæmme vedkommende i fuldt og effektivt at deltage i samfundslivet på lige fod med andre

d) "personlig assistent": en person, der ledsager eller assisterer personer med handicap, og som er anerkendt som sådan i overensstemmelse med national lovgivning eller praksis

e) "særlige betingelser eller positiv særbehandling": særlige betingelser, herunder vedrørende økonomiske betingelser, eller differentieret behandling i forbindelse med assistance og støtte såsom gratis adgang, lavere takster, prioriteret adgang, der tilbydes personer med handicap og/eller, hvor det er relevant, personer, der ledsager eller assisterer dem, herunder personlige assistenter, eller servicedyr, der er anerkendt som sådan i overensstemmelse med national lovgivning eller praksis, uanset om de ydes på frivillig basis eller pålægges i henhold til retlige forpligtelser

f) "parkeringsbetingelser og -faciliteter": enhver parkeringsplads, der generelt er forbeholdt personer med handicap, samt tilhørende parkeringsfordele, eller gunstige betingelser, der indrømmes personer med handicap, såsom gratis parkering, lavere takster, lavere vejafgifter eller brugsafgifter for betalingsveje/-broer/-tunneler eller udvidede parkeringspladser, uanset om de stilles til rådighed på frivillig basis eller pålægges i henhold til retlige forpligtelser.

Artikel 4

Målgrupper

Dette direktiv finder anvendelse på:

a) unionsborgere og familiemedlemmer til unionsborgere, hvis handicapstatus anerkendes af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor de har bopæl, i form af en attest, et kort eller et andet formelt dokument , der er udstedt i overensstemmelse med nationale kompetenceområder, fremgangsmåder og procedurer samt, hvor det er relevant, til personer, der ledsager eller assisterer dem, herunder personlige assistenter

b) unionsborgere og familiemedlemmer til unionsborgere, hvis ret til parkeringsbetingelser og -faciliteter, som er forbeholdt personer med handicap, anerkendes i deres bopælsmedlemsstat i form af et parkeringskort eller et andet dokument, som er udstedt i overensstemmelse med nationale kompetenceområder, fremgangsmåder og procedurer samt, hvor det er relevant, til de personer, der ledsager eller assisterer dem, herunder personlige assistenter.

Artikel 5

Lige adgang til særlige betingelser eller positiv særbehandling og til parkeringsbetingelser og -faciliteter for personer med handicap

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at indehavere af et EU-handicapkort ved rejse til eller besøg i en anden medlemsstat end den, hvor de er fastboende, på samme vilkår og betingelser som dem, der gælder for personer med handicap, som er indehavere af en handicapattest, et handicapkort eller et andet formelt dokument, der anerkender deres handicapstatus i den pågældende medlemsstat, gives adgang til de særlige betingelser eller den positive særbehandling, der tilbydes med hensyn til de tjenester, aktiviteter og faciliteter, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at indehavere af EU-parkeringskort for personer med handicap, der rejser til eller besøger en anden medlemsstat end den, hvor de er fastboende, får adgang til parkeringsbetingelser og -faciliteter, der er forbeholdt personer med handicap, på samme vilkår og betingelser som dem, der i den pågældende medlemsstat er gældende for indehavere af parkeringskort udstedt i den pågældende medlemsstat.

3. Medmindre andet er fastsat i de relevante bestemmelser i dette direktiv eller i anden EU-lovgivning, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at:

   a) såfremt særlige betingelser eller positiv særbehandling som omhandlet i denne artikels stk. 1 omfatter gunstige betingelser for de personer, der ledsager eller assisterer dem, herunder personlige assistenter, eller særlige betingelser for hjælpedyr, ydes disse gunstige eller specifikke betingelser på lige vilkår og betingelser til de personer, der ledsager eller assisterer indehaveren af et EU-handicapkort, herunder personlige assistenter, eller til servicedyr

   b) såfremt de i denne artikels stk. 2 omhandlede parkeringsbetingelser og -faciliteter omfatter gunstige betingelser for de personer, der ledsager eller assisterer dem, herunder personlige assistenter, ydes disse gunstige betingelser på lige vilkår og betingelser til de personer, der ledsager eller assisterer indehaveren af et EU-parkeringskort for personer med handicap, herunder personlige assistenter.

KAPITEL II

EU-HANDICAPKORT OG EU-PARKERINGSKORT FOR PERSONER MED HANDICAP

Artikel 6

Udformning, gensidig anerkendelse, udstedelse og gyldighed af EU-handicapkortet

1. Hver medlemsstat indfører EU-handicapkortet i henhold til det fælles standardiserede format i bilag I. Medlemsstaterne indfører, som en del af EU-handicapkortet, digitale funktioner i de fysiske kort med henblik på forebyggelse af svig ved hjælp af elektroniske midler, så snart kravene vedrørende de digitale funktioner i bilag I fastsættes af Kommissionen i de tekniske specifikationer som omhandlet i artikel 8. Det digitale lagringsmedium må ikke indeholde flere personoplysninger end de oplysninger, der er angivet for EU-handicapkortet i bilag I.

2. De EU-handicapkort, der udstedes af medlemsstaterne, skal anerkendes gensidigt i samtlige medlemsstater.

3. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne udsteder, fornyer eller inddrager EU-handicapkortet i overensstemmelse med deres nationale regler, procedurer og fremgangsmåder. Uden at det berører forordning (EU) 2016/679, garanterer medlemsstaterne sikkerheden, integriteten, ægtheden og fortroligheden af de oplysninger, der indsamles og lagres med henblik på dette direktiv. Den kompetente myndighed, der er ansvarlig for udstedelse af EU-handicapkortet, betragtes som den i artikel 4, nr. 7, i forordning (EU) 2016/679 omhandlede dataansvarlige og er ansvarlig for behandlingen af personoplysninger. Samarbejde med eksterne tjenesteydere udelukker ikke nogen former for ansvar for medlemsstaterne, som måtte opstå i medfør af EU-retten eller national ret, for så vidt angår manglende overholdelse af forpligtelser vedrørende personoplysninger.

4. EU-handicapkortet udstedes eller fornyes af bopælsmedlemsstaten direkte eller efter ansøgning fra personen med handicap. Det skal udstedes og fornyes inden for den periode, der er fastsat i den gældende nationale lovgivning for udstedelse af handicapattester, handicapkort eller ethvert andet formelt dokument, der anerkender handicapstatus for en person med handicap.

5. EU-handicapkortet udstedes som et fysisk kort og suppleres med et digitalt format efter vedtagelsen af de delegerede retsakter, der er omhandlet i stk. 7. Personer med handicap skal have mulighed for at anvende enten det digitale eller fysiske kort eller begge dele.

6. Gyldigheden af et EU-handicapkort, der udstedes af en medlemsstat, skal mindst være af samme varighed som gyldigheden af en handicapattest, et handicapkort eller ethvert andet formelt dokument med den længste varighed, som anerkender disse personers handicapstatus, og som er udstedt til den pågældende af medlemsstatens kompetente myndighed på dens område.

7. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 11 for at supplere dette direktiv med henblik på at fastsætte det digitale format for EU-handicapkortet og sikre interoperabilitet og til at ændre bilag I for at ændre det standardiserede formats fælles egenskaber, tilpasse formatet til den tekniske udvikling, indføre digitale funktioner for at forebygge forfalskning og svig, bekæmpe misbrug og sikre interoperabilitet.

Artikel 7

Udformning, gensidig anerkendelse, udstedelse og gyldighed af EU-parkeringskortet for personer med handicap

1. Hver medlemsstat indfører EU-parkeringskortet for personer med handicap i henhold til det fælles standardiserede format i bilag II. Medlemsstaterne indfører, som en del af EU-parkeringskortet for personer med handicap, digitale funktioner i de fysiske kort med henblik på forebyggelse af svig ved hjælp af elektroniske midler, så snart kravene vedrørende de tekniske funktioner i bilag II fastsættes af Kommissionen i de tekniske specifikationer som omhandlet i artikel 8. Det digitale lagringsmedium må ikke indeholde flere personoplysninger end de oplysninger, der er angivet for EU-parkeringskortet for personer med handicap i bilag II.

2. EU-parkeringskort for personer med handicap, som udstedes af medlemsstaterne, skal anerkendes gensidigt i samtlige medlemsstater.

3. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne udsteder, fornyer eller inddrager EU-parkeringskortet for personer med handicap i overensstemmelse med deres nationale regler, procedurer og fremgangsmåder. Uden at det berører forordning (EU) 2016/679, garanterer medlemsstaterne sikkerheden, ægtheden og fortroligheden af de personoplysninger, der indsamles og lagres med henblik på dette direktiv. Den kompetente myndighed, der er ansvarlig for udstedelse af EU-parkeringskortet for personer med handicap, betragtes som den i artikel 4, nr. 7, i forordning (EU) 2016/679 omhandlede dataansvarlige og er ansvarlig for behandlingen af personoplysninger. Samarbejde med eksterne tjenesteydere udelukker ikke nogen former for ansvar for medlemsstaterne, som måtte opstå i medfør af EU-retten eller national ret, for så vidt angår manglende overholdelse af forpligtelser vedrørende personoplysninger.

4. EU-parkeringskortet for personer med handicap udstedes eller fornyes af bopælsmedlemsstaten efter ansøgning fra personen med handicap. Det udstedes eller fornyes inden for en rimelig frist fra datoen for ansøgningen, som ikke må overstige 60 dage.

5. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at EU-parkeringskortet for personer med handicap erstatter alle eksisterende gyldige parkeringskort, der er udstedt i overensstemmelse med Rådets henstilling om parkeringskort for mennesker med handicap[22] på nationalt, regionalt eller lokalt plan, senest den [*datoen for dette direktivs anvendelse*].

6. EU-parkeringskortet for personer med handicap udstedes eller fornyes som et fysisk kort og suppleres med et digitalt format efter vedtagelsen af de delegerede retsakter, der er omhandlet i stk. 7. Personer med handicap skal have mulighed for at anvende enten det digitale eller fysiske kort eller begge dele.

7. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 11 for at supplere dette direktiv med henblik på at fastsætte det digitale format for EU-parkeringskortet for personer med handicap og sikre interoperabilitet, herunder gennem udvikling og anvendelse af digitale værktøjer, og til at ændre bilag II for at ændre det standardiserede formats ensartede udformning, tilpasse formatet til den tekniske udvikling, forebygge forfalskning og svig, bekæmpe misbrug og sikre interoperabilitet, bl.a. gennem udvikling og anvendelse af digitale værktøjer.

KAPITEL III

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 8

Fælles tekniske specifikationer

1. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastlægger fælles tekniske specifikationer med henblik på yderligere at præcisere formatet for EU-

[22] Rådets henstilling af 4. juni 1998 (98/376/EF) (EFT L 167/25 af 12.6.1998), som tilpasset ved Rådets henstilling af 3. marts 2008 som følge af Republikken Bulgariens, Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Rumæniens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse (EUT L 63/43 af 7.3.2008).

handicapkortet og EU-parkeringskortet for personer med handicap, deres respektive sikkerhedsfunktioner og nyeste digitale funktioner, herunder deres specifikke format og de deri indeholdte data, herunder passende sikkerhedsforanstaltninger for personoplysninger, samt spørgsmål vedrørende interoperabilitet såsom fælles EU-applikationer til aflæsning af de data, der er indeholdt i fysiske kort, ved hjælp af elektroniske midler til forebyggelse af svig, samt med henblik på fastlæggelse af de tekniske specifikationer for det digitale kortlagringsmedium, for så vidt angår spørgsmål som kontrol af kortenes gyldighed og antal, kontrol af deres ægthed, forebyggelse af forfalskning og svig, aflæsning af kortene mellem medlemsstaterne, deres anvendelse i den europæiske digitale ID-tegnebog samt sikring af, at personer med handicap har adgang til alle data på kortene.

2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 12, stk. 2.

Artikel 9

Overvågning, overholdelse, adgang til oplysninger og bevidstgørelse

1. Medlemsstaterne gør betingelser og regler, fremgangsmåder og procedurer for udstedelse, fornyelse eller inddragelse af EU-handicapkortet og EU- parkeringskortet for personer med handicap offentligt tilgængelige i lettilgængelige formater, herunder i digitale formater, og efter anmodning i alternative hjælpeformater efter anmodning fra personer med handicap.

2. Medlemsstaterne træffer egnede foranstaltninger med henblik på at øge bevidstheden i offentligheden og oplyse personer med handicap, også på lettilgængelige måder, om EU-handicapkortet og EU-parkeringskortet for personer med handicap, og hvordan de fås, anvendes og fornyes.

3. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at undgå risikoen for forfalskning eller svig og bekæmper aktivt svigagtig brug og forfalskning af EU-handicapkortet og EU-parkeringskortet for personer med handicap.

4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at indehavere af et EU-handicapkort eller et EU-parkeringskort for personer med handicap tilbageleverer deres kort til den kompetente myndighed, når de betingelser, hvorunder de blev udstedt, ikke længere er opfyldt.

5. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de kompetente myndigheder i den medlemsstat, der har udstedt EU-handicapkortet eller EU-parkeringskortet for personer med handicap, underrettes, hvis der opdages tilfælde af misbrug af kort, der er udstedt af en anden medlemsstat, på deres område. Udstedelsesmedlemsstaten sikrer passende opfølgning i overensstemmelse med national ret eller praksis.

6. Medlemsstaterne foretager kontrol af overholdelsen af de forpligtelser, der følger af EU-handicapkortet eller EU-parkeringskortet for personer med handicap, og af de tilsvarende rettigheder for personer med handicap, der er i besiddelse af disse kort, og personer, der ledsager eller assisterer dem, herunder deres personlige assistenter.

7. De oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1 og 2, skal stilles gratis til rådighed på en klar, fyldestgørende, brugervenlig og lettilgængelig måde, bl.a. via private aktørers eller offentlige myndigheders officielle websted, hvis et sådant

findes, eller på andre passende måder i overensstemmelse med de relevante tilgængelighedskrav for tjenester, der er fastsat i bilag I til direktiv (EU) 2019/882.

Artikel 10

Kompetente myndigheder

Senest den dd/mm/åååå [*senest seks måneder efter dette direktivs ikrafttræden*] meddeler medlemsstaterne Kommissionen, hvilke kompetente myndigheder der er udpeget til at udstede, forny og inddrage EU-handicapkortet og EU-parkeringskortet for personer med handicap.

KAPITEL IV

DELEGEREDE BEFØJELSER OG GENNEMFØRELSESBEFØJELSER

Artikel 11

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 6, stk. 7, og artikel 7, stk. 7, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den [*datoen for dette direktivs ikrafttræden*].

3. Den i artikel 6, stk. 7, og artikel 7, stk. 7, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 6, stk. 7, og artikel 7, stk. 7, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 12

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

KAPITEL V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 13

Håndhævelse

1. Medlemsstaterne sørger for, at der findes effektive og tilstrækkelige midler til at sikre, at direktivet overholdes.

2. De i stk. 1 nævnte midler omfatter:

   a) bestemmelser, hvorefter personer med handicap i henhold til national ret kan indbringe en sag for domstolene eller for de kompetente administrative organer i tilfælde af krænkelser af deres rettigheder i henhold til dette direktiv og nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv

   b) bestemmelser, hvorefter offentlige organer eller private foreninger, organisationer eller andre juridiske enheder, som har en berettiget interesse i at sikre, at bestemmelserne i dette direktiv overholdes, i henhold til national ret og nationale procedurer kan indbringe en sag for domstolene eller de kompetente administrative organer enten på vegne af eller til støtte for en person med handicap, med dennes samtykke, i forbindelse med retslige eller administrative procedurer med henblik på håndhævelse af forpligtelserne i dette direktiv.

Artikel 14

Sanktioner

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de bliver gennemført.

2. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning og ledsages af effektive afhjælpende foranstaltninger.

3. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser senest den [*datoen for gennemførelsen*] og meddeler den straks enhver efterfølgende ændring heraf.

Artikel 15

Adgang til oplysninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at private aktører eller offentlige myndigheder offentliggør oplysninger om særlige betingelser eller positiv særbehandling i henhold til artikel 5 i lettilgængelige formater.

2. Medlemsstaterne tilskynder private aktører eller offentlige myndigheder til frivilligt at tilbyde særlige betingelser eller positiv særbehandling for personer med handicap.

3. De oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, skal stilles gratis til rådighed på en klar, fyldestgørende, brugervenlig og lettilgængelig måde, bl.a. via private aktørers eller offentlige myndigheders officielle websted, hvis et sådant eksisterer, eller på andre passende måder i overensstemmelse med de relevante tilgængelighedskrav for tjenester, der er fastsat i bilag I til direktiv (EU) 2019/882.

Artikel 16

Rapportering og gennemgang

1. Senest den [*tre år efter datoen for dette direktivs anvendelse*] og derefter hvert femte år forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget en rapport om anvendelsen af dette direktiv.
2. Rapporten skal bl.a. i lyset af den sociale og økonomiske udvikling belyse anvendelsen af EU-handicapkortet og EU-parkeringskortet for personer med handicap med henblik på at vurdere behovet for at revidere dette direktiv.
3. Medlemsstaterne meddeler rettidigt og på dennes anmodning Kommissionen alle oplysninger, der er nødvendige for, at den kan udarbejde en sådan rapport.
4. Kommissionens rapporter skal tage hensyn til synspunkterne hos personer med handicap, de økonomiske interessenter og relevante ikkestatslige organisationer, deriblandt organisationer, der repræsenterer personer med handicap.

Artikel 17

Forældelse af Rådets henstilling 98/376/EF

Rådets henstilling 98/376/EF bliver forældet med virkning fra den [*datoen for dette direktivs anvendelse*] og ophører med at finde anvendelse fra denne dato.

Artikel 18

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den [*senest 18 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden*] de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen disse love og bestemmelser.
2. De anvender disse love og bestemmelser fra den [*30 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden*].
3. Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 19

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 20

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*

FINANSIERINGSOVERSIGT

Indhold

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET 1
- Forslagets begrundelse og formål 1
- Sammenhæng med de gældende regler på samme område 4
- Sammenhæng med Unionens politik på andre områder 5

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET 6
- Retsgrundlag 6
- Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence) 7
- Proportionalitetsprincippet 8
- Valg af retsakt 8

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSENTER OG KONSEKVENSANALYSER 8
- Høringer af interessenter 8
- Konsekvensanalyse 9
- Grundlæggende rettigheder 10

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET 11

5. ANDRE FORHOLD 12
- Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering 12
- Forklarende dokumenter (for direktiver) 12
- Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget 12

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME 3

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse 3

1.2. Berørt(e) politikområde(r) 3

1.3. Forslaget/initiativet vedrører 3

1.4. Mål 3

1.4.1. Generelt/generelle mål 3

1.4.2. Specifikt/specifikke mål 3

1.4.3. Forventet/forventede resultat(er) og virkning(er) 4

1.4.4. Resultatindikatorer 4

1.5. Begrundelse for forslaget/initiativet 4

1.5.1. Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet 4

1.5.2. Merværdien af et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien af et EU-tiltag" forstås her merværdien af en indsats på EU-plan i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis 4

1.5.3. Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art 5

1.5.4. Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter 6

1.5.5. Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling 6

1.6. Forslagets/initiativets varighed og finansielle virkninger 7

1.7. Planlagt(e) budgetgennemførelsesmetode(r) 7

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER 8

2.1. Bestemmelser om overvågning og rapportering 8

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er) 8

2.2.1. Begrundelse for den/de foreslåede forvaltningsmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi 8

2.2.2. Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem 8

2.2.3. Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning) 8

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder 8

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER 9

3.1. Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet 9

3.2. Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne 10

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for aktionsbevillingerne 10

3.2.2. Anslåede resultater finansieret med aktionsbevillinger 12

3.2.3. Sammenfatning af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne 14

3.2.4. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme 1

3.2.5. Bidrag fra tredjemand 1

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om indførelse af EU-handicapkortet og EU-parkeringskortet for personer med handicap

1.2. Berørt(e) politikområde(r)

Rettigheder for personer med handicap

Adgang til tjenester, personbefordring, aktiviteter og faciliteter for personer med handicap

Fri bevægelighed for personer med handicap

1.3. Forslaget/initiativet vedrører

☐ **en ny foranstaltning**

☐ **en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning**[59]

☐ **en forlængelse af en eksisterende foranstaltning**

☒ **en sammenlægning eller en omlægning af en eller flere foranstaltninger til en anden/en ny foranstaltning**

1.4. Mål

1.4.1. Generelt/generelle mål

Det generelle mål med forslaget er at lette den frie bevægelighed for indehavere af et europæisk handicap- og/eller parkeringskort, når de besøger eller rejser til en anden medlemsstat, ved gensidig anerkendelse af deres handicapstatus og adgang til tjenester, aktiviteter og faciliteter eller parkeringsbetingelser og -faciliteter for personer med handicap i EU på lige vilkår og betingelser som dem, der gælder for personer med handicap i den pågældende medlemsstat.

1.4.2. Specifikt/specifikke mål

Specifikt mål nr. 1: Forslaget har til formål at give indehavere af EU-handicapkortet adgang til særligt gunstige betingelser eller positiv særbehandling med hensyn til tjenester, aktiviteter og faciliteter, der tilbydes personer med handicap, på lige vilkår og betingelser i den medlemsstat, som de besøger eller rejser til.

Specifikt mål nr. 2: Forslaget har til formål at give indehavere af EU-parkeringskortet for personer med handicap adgang til parkeringsbetingelser og -faciliteter, der tilbydes eller er forbeholdt personer med handicap, på lige vilkår og betingelser i den medlemsstat, de besøger eller rejser til.

[59] Jf. finansforordningens artikel 58, stk. 2, litra a) hhv. b).

1.4.3. Forventet/forventede resultat(er) og virkning(er)

Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgrupperne.

At et større antal personer med handicap drager fordel af særlige betingelser og/eller positiv særbehandling, som tilbydes personer med handicap med hensyn til tjenester, aktiviteter og faciliteter, når de besøger eller rejser til andre medlemsstater At et større antal personer med handicap drager fordel af parkeringsbetingelser og -faciliteter, der tilbydes eller er forbeholdt personer med handicap, når de besøger eller rejser til andre medlemsstater At et større antal personer med handicap rejser til eller besøger andre medlemsstater.

1.4.4. Resultatindikatorer

Angiv indikatorerne til overvågning af fremskridt og resultater.

Antal medlemsstater, der hidtil har gennemført direktivet Antal EU-handicapkort udstedt af medlemsstaterne Antal EU-parkeringskort for personer med handicap udstedt af medlemsstaterne

1.5. Begrundelse for forslaget/initiativet

1.5.1. Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet

Det vigtigste krav, der skal opfyldes på kort sigt, er, at medlovgiverne når til enighed om lovgivningsforslaget i løbet af 2024. I henhold til forslaget skal den vedtagne retsakt gennemføres i medlemsstaterne inden for en [frist på 18 måneder]. Forslaget indeholder også bestemmelser om vedtagelse af delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter.

1.5.2. Merværdien af et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien af et EU-tiltag" forstås her merværdien af en indsats på EU-plan i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis

Der er behov for en EU-indsats, som er berettiget, for at lette den frie bevægelighed for personer med handicap med henblik på at få adgang til særlige betingelser og/eller positiv særbehandling i forbindelse med tjenester, aktiviteter og faciliteter samt parkeringsbetingelser og -faciliteter i samtlige medlemsstater på lige fod med fastboende i det land, de besøger, og dermed forbedre det indre markeds funktion med hensyn til tjenester, aktiviteter og faciliteter på EU-plan. Det konstaterede problem har en grænseoverskridende dimension, som ikke kan løses af medlemsstaterne hver for sig. Siden indførelsen af EU-parkeringskortet i 1998 har medlemsstaterne på nationalt plan fortaget særlige tilføjelser eller afvigelser i forhold til EU-modellen for parkeringskort, hvilket har resulteret i mange forskellige kort i medlemsstaterne. Derudover har medlemsstaterne oplevet

problemer med hensyn til svig og forfalskning af kortene. Desuden er Rådets henstilling ikke blevet ajourført for at afspejle den løbende teknologiske udvikling og udviklingen inden for digitalisering.

Selv om pilotprojektet for EU-handicapkortet fungerede godt blandt de otte deltagende medlemsstater, manglede det en bredere EU-dimension, hvilket skabte betydelig usikkerhed og forskelsbehandling af personer med handicap, der rejste til og besøgte forskellige medlemsstater. Da kortet med tilhørende model blev indført på frivillig basis inden for rammerne af pilotprojektet, vil der med tiden sandsynligvis opstå samme problemer med divergens som med parkeringskortet.

Nødvendigheden af en EU-indsats hænger direkte sammen med rejsernes grænseoverskridende karakter og de dermed forbundne udfordringer, som personer med handicap, der rejser i EU, står over for, og dermed behovet for at sikre en passende koordineret tilgang blandt medlemsstaterne med henblik på at lette adgangen til gunstige betingelser, der tilbydes i forbindelse med tjenester, på lige fod med fastboende personer i det pågældende land. Hvis EU ikke griber ind, vil de nuværende forskelle i de nationale handicapkort øges, og den forskellige behandling af personer med handicap i medlemsstaterne og den iboende usikkerhed (herunder den juridiske usikkerhed) vil forblive med negative konsekvenser for udøvelsen af deres ret til fri bevægelighed.

En indsats på EU-plan tilfører merværdi ved at indføre et gensidigt anerkendt instrument (EU-handicapkortet), der letter den frie bevægelighed for personer med handicap i EU og ligebehandling af disse personer, når de benytter tjenester, aktiviteter og faciliteter, i forhold til personer med handicap, som er fastboende i medlemsstaterne. Evalueringsundersøgelsen af pilotprojektet for EU-handicapkortet viste, at EU's indsats i de otte medlemsstater, der deltager i projektet, har muliggjort gensidig anerkendelse af handicapstatus, som medlemsstaterne ikke ville have opnået hver for sig. I lyset heraf bidrog Kommissionens indsats til gennemførelsen af den europæiske handicapstrategi 2010-2020.

1.5.3. Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art

EU-handicapkortet bygger på to instrumenter, som allerede er indført: EU-parkeringskortet og pilotprojektet for EU-handicapkortet. **EU-parkeringskortet for mennesker med handicap** blev oprettet ved Rådets henstilling 98/376/EF og ændret i 2008. I henstillingen fastsættes en standardiseret model for EU-parkeringskort med henblik på at sikre gensidig anerkendelse på tværs af medlemsstaterne og dermed lette den frie bevægelighed for personer med handicap, når de kører i bil. På trods af kortets positive rolle støder brugerne på vanskeligheder, når de anvender EU-parkeringskortet. Fra 2018 til 2022 blev der indgivet ca. 260 henvendelser om EU-parkeringskortet på Solvitplatformen. Disse klager vedrørte hovedsagelig usikkerhed med hensyn til de rettigheder, kortet giver personer med handicap, når de rejser til andre medlemsstater (ca. 30 % af sagerne), gensidig anerkendelse af nationale parkeringskort, som er udstedt efter EU-modellen, (ca. 25 % af sagerne) samt begrundelsen for bøder, der er modtaget, selv når EU-parkeringskortet fremvises (ca. 12 % af sagerne).

Pilotprojektet for **EU-handicapkortet,** som blev testet efter rapporten om unionsborgerskab fra 2013, blev gennemført i otte medlemsstater (Belgien, Cypern, Estland, Finland, Italien, Malta, Rumænien og Slovenien) i 2016-2018 og fortsatte også efter projektets afslutning. I pilotprojektet blev der anvendt et fælles format for kortet med henblik på frivillig gensidig anerkendelse mellem de deltagende

medlemsstater af den handicapstatus, som er fastlagt i overensstemmelse med nationale kriterier eller regler, og som giver adgang til fordele og tjenester inden for kultur, fritid, sport og i nogle lande transport. Hvis der ikke gøres noget, vil anerkendelsen af deres nationale handicapkort og -attester fortsat være frivillig og begrænset, når det drejer sig om gunstige betingelser for adgang til tjenester, aktiviteter og faciliteter.

1.5.4. Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter

Forslaget er foreneligt med den europæiske søjle for sociale rettigheder, strategien for rettigheder for personer med handicap og FN's konvention om rettigheder for personer med handicap. Det er foreneligt med den flerårige finansielle ramme for 2021-2027.

1.5.5. Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling

Gennemførelsen af dette lovgivningsforslag kræver afholdelse af møder med medlemsstaterne om dets gennemførelse samt møder med medlemsstaterne om vedtagelse af delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter. De nødvendige udgifter til tilrettelæggelse af møderne, dvs. de delegeredes rejseudgifter, dækkes af Den Europæiske Socialfond Plus — EaSI-indsatsområdet (direkte forvaltning).

1.6. Forslagets/initiativets varighed og finansielle virkninger

☐ **Begrænset varighed**

– ☐ gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ

– ☐ finansielle virkninger fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for forpligtelsesbevillinger og fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for betalingsbevillinger

X **Ubegrænset varighed**

– Iværksættelse med en indkøringsperiode fra 2023 til 2027

– derefter gennemførelse i fuldt omfang

1.7. Planlagt(e) budgetgennemførelsesmetode(r)[60]

X **Direkte forvaltning** ved Kommissionen

– X i dens tjenestegrene, herunder dens personale i EU's delegationer

– ☐ i forvaltningsorganerne

☐ **Delt forvaltning** i samarbejde med medlemsstaterne

☐ **Indirekte forvaltning** ved at overdrage budgetgennemførelsesopgaver til:

– ☐ tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget

– ☐ internationale organisationer og deres agenturer (angives nærmere)

– ☐ Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond

– ☐ de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 70 og 71

– ☐ offentligretlige organer

– ☐ privatretlige organer, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, i det omfang de har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier

– ☐ privatretlige organer, undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier

– ☐ organer eller personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er anført i den relevante basisretsakt

– *Hvis der angives flere forvaltningsmetoder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger".*

Bemærkninger

Forslagets budgetmæssige virkninger er begrænsede og kan dækkes fuldt ud af de ressourcer, der allerede er til rådighed i den flerårige finansielle ramme for 2021-2027, både til personale og til bevillinger, da der er identificeret muligheder for omfordeling. Efter 2027 forventes der også en meget begrænset virkning, som der vil blive taget hensyn til ved udarbejdelsen af den flerårige finansielle ramme for perioden efter 2027.

[60] Forklaringer vedrørende budgetgennemførelsesmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BUDGpedia: https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx.

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om overvågning og rapportering

Angiv hyppighed og betingelser.

Senest [*tre år efter datoen for direktivets anvendelse*] og derefter hvert femte år forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om dets anvendelse.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

2.2.1. Begrundelse for den/de foreslåede forvaltningsmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi

Direkte forvaltning, jf. finansforordningens artikel 62, stk. 1, litra a), må foretrækkes, idet foranstaltningerne vil blive gennemført af Kommissionen, navnlig GD EMPL, som vil sikre koordinering med medlemsstaterne og de forskellige interessenter.

2.2.2. Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem

Kontrollerne er en del af GD EMPL's interne kontrolsystem. Disse nye aktiviteter vil være omfattet af den samme tilgang med hensyn til at identificere og afbøde risici.

2.2.3. Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)

Kontrollerne er en del af GD EMPL's interne kontrolsystem. Disse nye aktiviteter vil ikke medføre betydelige ekstra kontrolomkostninger på GD-plan.

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Angiv eksisterende eller påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger, f.eks. fra strategien til bekæmpelse af svig.

Kommissionen sikrer i forbindelse med gennemførelsen af finansierede tiltag, at Unionens finansielle interesser beskyttes gennem foranstaltninger til forebyggelse af svig, korruption og andre ulovlige aktiviteter, ved effektiv kontrol og gennem inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb samt, hvis der konstateres uregelmæssigheder, gennem sanktioner, der skal være effektive, stå i forhold til overtrædelsens omfang og have en afskrækkende virkning. Kommissionen er bemyndiget til at foretage kontrol og inspektion på stedet i henhold til denne afgørelse i overensstemmelse med Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder. Undersøgelserne gennemføres eventuelt af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF).

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet

- Eksisterende budgetposter

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer 2b	OB/IOB[61].	fra EFTA-lande[62]	fra kandidatlande og potentielle kandidatlande[63]	fra andre tredjelande	andre formålsbestemte indtægter
	07 02 04 00 — ESF+ (EaSI-indsatsområdet)	OB	JA/	JA	JA	NEJ

[61] OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.
[62] EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.
[63] Kandidatlande og, hvis det er relevant, potentielle kandidater på Vestbalkan.

3.2. Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

– ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger

– X Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Nummer	2b

GD: EMPL			År **2023**	År **2024**	År **2025**	År **2026**	År **2027**				**I ALT**
• Aktionsbevillinger											
Budgetpost[64] 07 02 04 00	Forpligtelser	(1a)			0,560	0,060					**0,620**
	Betalinger	(2a)			0,060	0,310	0,250				**0,620**
Budgetpost	Forpligtelser	(1b)									
	Betalinger	(2b)									
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer[65]											
Bevillinger I ALT I ALT GD EMPL	Forpligtelser	=1a+1b +3			0,560	0,060					**0,620**
	Betalinger	=2a+2b +3			0,060	0,310	0,250				**0,620**

64 Ifølge den officielle budgetkontoplan.

65 Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller foranstaltninger (tidligere BA-poster), indirekte forskning og direkte forskning.

• Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)									
	Betalinger	(5)									
• Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)									
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 2b i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	=4+6			0,560	0,060					**0,620**
	Betalinger	=5+6			0,060	0,310	0,250				**0,620**

Hvis flere aktionsrelaterede udgiftsområder berøres af forslaget/initiativet, indsættes der et tilsvarende afsnit for hvert udgiftsområde

• Aktionsbevillinger I ALT (alle aktionsrelaterede udgiftsområder)	Forpligtelser	(4)									
	Betalinger	(5)									
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT (alle aktionsrelaterede udgiftsområder)		(6)									
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-6 i den flerårige finansielle ramme (referencebeløb)	Forpligtelser	=4+6			0,560	0,060					**0,620**
	Betalinger	=5+6			0,060	0,310	0,250				**0,620**

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	**7**	"Administrationsudgifter"

Dette afsnit skal udfyldes ved hjælp af arket vedrørende administrative budgetoplysninger, der først skal indføres i bilaget til finansieringsoversigten (bilag 5 til Kommissionens afgørelse om de interne regler for gennemførelse af afsnittet om Kommissionen i Den Europæiske Unions almindelige budget), som uploades til DECIDE med henblik på høring af andre tjenestegrene.

i mio. EUR (tre decimaler)

		År **2023**	År **2024**	**2025**	**2026**	**2027**			**I ALT**
GD: EMPL									
• Menneskelige ressourcer		0,342	0,342	0,342	0,342	0,342			**1,710**
• Andre administrationsudgifter									
I ALT GD EMPL	Bevillinger	0,342	0,342	0,342	0,342	0,342			**1,710**

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	0,342	0,342	0,342	0,342	0,342			**1,710**

i mio. EUR (tre decimaler)

		År **2023**	År **2024**	År **2025**	År **2026**	År **2027**				**I ALT**
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-7 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	0,342	0,342	0,902	0,402	0,342				**2,330**
	Betalinger	0,342	0,342	0,402	0,652	0,592				**2,330**

3.2.2. Anslåede resultater finansieret med aktionsbevillinger

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

Angiv mål og resultater			År 2023		År 2024		År 2025		År 2026		År 2027								I ALT	
			RESULTATER																	
⇩	Type[66]	Gnsntl. omkostninger	Nej	Omkostninger	Nej	Omkostninger	Nej	Omkostninger	Nej	Omkostninger	Nej	Omkostninger	Nej	Omkostninger	Nej	Omkostninger	Nej	Omkostninger	Antal resultater i alt	Omkostninger i alt
SPECIFIKKE MÅL nr. 1 og 2[67]																				
- Resultat	Møder med medlemsstaterne						4	0,060	4	0,060									8	0,120
- Resultat	Kontrol af nationale gennemførelsesforanstaltninger								1	0,250	1	0,250							2	0,500
Subtotal for specifikt mål nr. 1																				
I ALT							4	0,060	5	0,310	1	0,250							10	0,620

66 Resultater er de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres (f.eks.: antal finansierede studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.).

67 Planlagte aktiviteter vil støtte opfyldelsen af begge specifikke mål.

3.2.3. Sammenfatning af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

– ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger

– X Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

	2023	2024	2025	2026	2027			**I ALT**
UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer	0,342	0,342	0,342	0,342	0,342			**1,710**
Andre administrationsudgifter								
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	0,342	0,342	0,342	0,342	0,342			**1,710**

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 7[68] i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer								
Andre administrationsudgifter								
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant			Ikke relevant

I ALT	0,342	0,342	0,342	0,342	0,342			**1,710**

Bevillingerne til menneskelige ressourcer og andre administrationsudgifter vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, som generaldirektoratet allerede har afsat til forvaltning af foranstaltningen, og/eller ved intern omfordeling i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som det ansvarlige generaldirektorat tildeles i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure og under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

[68] Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller foranstaltninger (tidligere BA-poster), indirekte forskning og direkte forskning.

3.2.3.1. Anslået behov for menneskelige ressourcer

– ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer

– X Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i årsværk

		2023	2024	2025	2026	2027		
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)								
20 01 02 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)		2	2	2	2	2		
20 01 02 03 (i delegationerne)								
01 01 01 01 (indirekte forskning)								
01 01 01 11 (direkte forskning)								
Andre budgetposter (angiv nærmere)								
•Eksternt personale (i årsværk)[69]								
20 02 01 (KA, UNE og V under den samlede bevillingsramme)								
20 02 03 (KA, LA, UNE, V og JMD i delegationerne)								
XX 01 xx **yy zz** [70]	- i hovedsædet							
	- i delegationerne							
01 01 01 02 (KA, UNE, V – indirekte forskning)								
01 01 01 12 (KA, UNE, V – direkte forskning)								
Andre budgetposter (angiv nærmere)								
I ALT		**2**	**2**	**2**	**2**	**2**		

XX angiver det berørte politikområde eller budgetafsnit.

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til forvaltning af foranstaltningen, og/eller ved intern omfordeling i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som det ansvarlige generaldirektorat tildeles i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure og under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	2 AD'er vil støtte forhandlingerne i vedtagelsesprocessen, tilrettelægge møder med medlemsstaterne og udarbejde gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter efter behov.
Eksternt personale	

69 KA: kontraktansatte, LA: lokalt ansatte, UNE: udstationerede nationale eksperter, V:vikarer og JMD: juniormedarbejdere i delegationerne.

70 Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

3.2.4. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

Forslaget/initiativet:

– X kan finansieres fuldt ud gennem omfordeling inden for det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme (FFR)

De nødvendige bevillinger kan programmeres under indsatsområdet direkte forvaltning under ESF+ for 2025-2027.

– ☐ kræver anvendelse af den uudnyttede margen under det relevante udgiftsområde i FFR og/eller anvendelse af særlige instrumenter som fastlagt i FFR-forordningen

Gør rede for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter, de beløb, der er tale om, og de instrumenter, der foreslås anvendt.

– ☐ kræver en revision af FFR

Gør rede for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter og de beløb, der er tale om.

3.2.5. Bidrag fra tredjemand

Forslaget/initiativet:

– ☐ indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand

– X indeholder bestemmelser om samfinansiering med tredjemand, jf. følgende overslag:

Bevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

	2025	2026	2027					I alt
EØS-lande	p.m.	p.m.	p.m.					p.m.
Samfinansierede bevillinger I ALT	p.m.	p.m.	p.m.					p.m.

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

– X Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne

– ☐ Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:

  – ☐ for egne indtægter

  – ☐ for andre indtægter

  – Angiv, om indtægterne er formålsbestemte ☐

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger[71]						
		År **n**	År **n+1**	År **n+2**	År **n+3**	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)		
Artikel …								

For indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der berøres.

Andre bemærkninger (f.eks. om, hvilken metode der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne).

[71] Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told og sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb, hvorfra der er trukket opkrævningsomkostninger på 20 %.